

ufo-nyt

SUFOI ©

43. årg. 2001

1. kvartal

Nr. 1

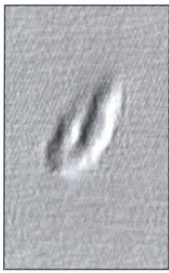
Mystik på villavej

Nye videoptagelser

Rapporter i tusindvis

Kan ufoer ses på radar?

Ufo-gåden der nægter at dø

Forsiden:

Den 25. december 2000 ved 16-16.30 tiden blev et punktformet, lysende objekt iagttaget af en del mennesker fra Bremen i Nordtyskland og filmet med et videokamera, medens lyset langsomt bevægede sig på himlen.

Læs mere i Ole Henningsens artikel "Fænomen over Bremen".

Indhold

Leder	3
Spændende rapporter på nettet	4
Ufo-gåden der nægter at dø	6
Ufo observeret på radar	9
Fænomen over Bremen	14
Den fløj forbi	15
Ældste himmelfænomen	17
Balloner over Bjæverskov?	19
Rumskønhede efterlod mystisk dna-materiale	20
Rapporter i tusindvis	22
Indholdsfortegnelse - UFO-NYT 2000	23
Få overblik og ny viden	24

Oplev det ukendte 2001

Bestil vores nye, gratis katalog med en samlet fortegnelse over bøger, hæfter, videoer, plakater og cd-rom'er om ufoer. Bestil "Oplev det ukendte" i dag. Ring på tlf. 70 20 11 22 eller brug e-mail: info@sufoidk

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information og observationer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.sufoidk
E-mail: info@sufoidk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

© Copyright: SUFOI 2001

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufo-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen
e-mail: box7151@post3.tele.dk

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:

Glumsø Bogtrykkeri A/S
Tlf. 57 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekterede annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forning med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. april for stof til nr. 2, som udkommer medio maj. Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Og den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2001 er kr. 252,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 60,00 (i alt kr. 312,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2001-2005 incl.) for kr. 1.260,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.560,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI**
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufofænomen forstås vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.**Formand**

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. E-mail: box7151@post3.tele.dk

Områdeansvarlige**Rapportarbejde**

Egon Olsen (SUFOI's Oplysning), Grønhøjvej 21, 8700 Horsens. 75 65 32 42.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Lysåvej 2, 8600 Silkeborg. 86 80 26 13.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Lars H. Andersen (informationsmedarbejder), Herningvej 11B, 1., 6950 Ringkøbing.

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Asle Nielsen (SUFOI's Oplysning), Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 72 11 17.

Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.

Flemming Poulsen (SUFOI's Oplysning), Lufthavsvej 144, Beldringe, 5270 Odense N. 65 95 40 77.

Michael Storm (bogarkiv), Durup Allé 80, 2730 Herlev. 44 92 41 80.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

SUFOI styrkes

"Det seneste år har været begivenhedsrigt for xxx. Og fremtiden tegner også meget spændende! - Vi er på mange måder styrket, så vi også i fremtiden vil kunne tilbyde dig flere og endnu bedre ..."

Nej! Det er ikke optakten til en jubeloptimistisk nytårsudtalelse fra SUFOI's ledelse, men indledning til et brev fra et pengeinstitut, der sendte mig skatteoplysninger for 2000, og som samtidig lovede nye, epokegående - og svært genemskeulige - banktilbud.

SUFOI vil også styrkes. Vi vil udrette noget og sikre foreningen en spændende fremtid. Ikke ved fusioner, opkøb af konkurrenter, navneskifte o.lign., som det er blevet praksis mange steder. Men ved at inddrage SUFOI's medlemmer - og det første skridt bliver en høring den 31. marts.

SUFOI er en forening med en målsætning, som forpligter. I mere end 40 år har mange aktive mennesker været med til at opbygge SUFOI og opfylde målsætningen gennem en stor, uegennyttig indsats. Deres indsats aftvinger respekt.

SUFOI vil eksistere i mange år endnu, men det skal helst være som en forening, der aktivt forsø-

ger at leve op til sit formål. Vi kan vælge en række retninger, som foreningen i fremtiden kan bevæge sig i. Vi ønsker at sætte disse muligheder til debat i det bredest mulige forum. Derfor inviterer vi alle SUFOI's medlemmer (= UFO-Nyt abonnenter) til en høring den 31. marts.

Høringen finder sted i Københavnsområdet. På høringen vil der være indlæg, debat og tale tid til alle. Der bliver også mulighed for at knytte nærmere kontakt til foreningen.

Af hensyn til den videre planlægning skal alle, som ønsker at deltage i høringen, udfylde nedenstående kupon (eller en fotokopi af den) og sende den til SUFOI senest den 1. marts. Alle deltagere vil derefter få nærmere oplysninger om arrangementets detaljer.

Vel mødt til SUFOI's høring den 31. marts!

AF KIM MØLLER
HANSEN

Tilmelding til SUFOI høring

Undertegnede er UFO-NYT abonnent og ønsker at deltage i høringen om SUFOI's fremtid

Navn

Adresse

Tlf.

E-mail

**Indsendes senest den 1. marts til
SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**

Spændende rapporter på nettet

Det sker ofte, at der til SUFOI's hjemmeside www.sufoi.dk rapporteres om ældre observationer. Her gengiver vi to af de mere interessante, præcis som de er blevet indberettet.

AF OLE
HENNINGSEN

Frisbee-ufo på villavej

En 29-årig psykologistuderende havde i sommeren 1980 eller 1981 en ejendommelig oplevelse i Holbæk sammen med to andre børn:

"Jeg var omkring 10-11 år gammel. Nabodrengen (et år ældre), min søster (3 år yngre) og jeg kastede efter mørkets frembrud med frisbee på en stille villavej i Holbæk. Det var ikke en rigtig frisbee, men en plasticallerken.

Vi kom til at kaste den ind i købmandens gård og indstillede derfor legen, da vi ikke kunne komme ind i gården og hente den.

Det var stille og stjerneklart. Vi blev stående ude på vejen (midt på vejen) og snakkede. Min søster og jeg stod ved siden af hinanden over for nabodrengen. Der var ca. 1-1,5 meter imellem os. Min søster og jeg stod med ryggen mod vest, og nabodrengens ryg vendte mod øst.

Da vi havde stået der i nogle få minutter, kom den.

Den var skiveformet og var ca. 20 cm i diameter. Formen var som to tallerkener, der slås sammen, så bunden peger opad på den ene og nedad på den anden. Den havde ingen koøjer eller blinkende lamper.

Det mest ejendommelige ved dens udseende var, at den lignede et hologram: Det så ud, som om den kun bestod af lys (grønt) og ikke fast materie - dog ikke som et lys-skær, hvis form ikke kan ses, som når man ser direkte på en kraftig lyskilde. Den havde derimod en klart afgrænset form.

Jeg kunne se lige igennem den, men kunne ikke se ind i den (sic!).

Den kom fra nordlig retning i en højde, der var lige under min øjenhøjde dengang. Jeg så den, da den var et par meter fra os. Den fløj lige imod os i et tempo, der svarer

til langsom gang. Dens bevægelse var jævn, og den fløj ikke i siksak eller hoppede eller lign. Den fortsatte og fløj lige ind imellem os. Jeg (og de to andre) var under en meter fra den og kunne have rørt ved den, hvis jeg turde.

Den fortsatte ind imellem os og videre i samme retning, tempo og højde. Den fløj ca. 5 meter videre, hvorefter den steg opad ca. 45 grader, accelererede og forsvandt på 1-2 sekunder.

Den fløj ikke ind i en sky, da det var skyfrit, heller ikke om bag noget andet.

Da den var forsvundet, spurgte nabodrengen, om vi også havde set den. Vi nikkede og løb ind til min mor og fortalte hende det.

Jeg vidste allerede dengang, at man kunne glemme vigtige ting, så jeg gennemgik omhyggeligt oplevelsen for at være sikker på at kunne huske detaljerne.

Jeg talte aldrig med nabodrengen om det igen, og jeg mistede kontakten med ham, da vi flyttede kort tid efter.

Min søster kan kun huske at have set noget mærkeligt, men kan ikke huske nogen detaljer."

Et meget smukt syn

En 30-årig pædagogmedhjælper i Jels (6630) skriver:

"Jeg så, at I også gerne ville have 'gamle' observationer, så jeg vil fortælle om min.

En dag sidst i maj 1993 (kan desværre ikke huske datoen præcist) kl. ca. 22.30 sad jeg ved min skrivemaskine, da jeg pludselig får en underlig fornemmelse af, at nogen kigger på mig. Jeg boede dengang ret langt ude på landet og gik hen for at kigge ud af vinduerne (hvis der nu var nogen udenfor).

Mod syd over Haraldsholmskov (mellem Skodborg og Jels), som jeg

har frit udsyn til over åben mark, svævede nogle små, hvide stjerner rundt mellem træerne. Jeg kan ikke sige, hvor store de var, da det der med afstandsbedømmelse ikke er min stærke side. Men på størrelse med de største stjerner vi kan se her fra Jorden. Der var ca. 1 km over til skoven, vil jeg skyde på.

Jeg gik udenfor for at kigge nærmere på stjernerne, men kunne ikke gå ret langt væk, da jeg havde et sovende barn inde i huset. Det var et meget smukt syn. Jeg stod længe og så på det. Helt stille var der.

Efter et stykke tid kom et større objekt til syne over trætoppene. Det lignede en kugle med en ring om og pulserede i rødt, grønt (blåt) og hvidt. Kuglen svævede hen over træerne og lavede et underligt mønster. Stadig ikke en lyd.

Jeg kan huske, at jeg kiggede på uret og så, der var gået et kvarters tid.

Min daværende kæreste kommer hjem fra arbejde og ser også lysene. Kuglen stoppede op et øjeblik for så at forsvinde ned over Jels søerne. Det var en ubeskrivelig smuk oplevelse, som jeg ikke ville have været foruden. Jeg havde hele tiden en dejlig fornemmelse af 'ro'..."

Har du set noget mystisk på himlen?

Så kontakt SUFOI på tlf. 70 20 11 22. På hjemmesiden www.sufoi.dk kan du også udfylde et indberetningsskema. Vi undersøger efter bedste evne og ressourcer de mest interessante observationer.

Kendt skuespiller så ufo

Skuespilleren Lars Bom så i 1978 et ufofænomen under ferie på den spanske ø Menorca.

Lars Bom fortalte i efteråret 2000 til den danske presse om sin spændende oplevelse:

"Jeg er sikker på, at jeg har set en ufo. Det var et kugleformet, stærkt lys, der bevægede sig meget langsomt og lydløst cirka 10 meter oppe i luften ude over vandet," fortæller Lars Bom til ugebladet SE & HØR's Mette Sørensen.

"Først prøver man at forklare det som et vejrfænomen. Det er det letteste. For det er svært at forklare folk om en sådan hændelse. Jeg tror, at alle kan komme i kontakt med det ukendte, hvis man lader det mentale få mere plads og ikke lukker af," siger den 39-årige skuespiller.

Lars Boms oplevelse fandt sted under en ferie på den spanske ø

Menorca i Middelhavet. Menorca er lidt mindre og ligger nordøst for spanske ferieø Mallorca, der hvert år besøges af mange danske turister.

Den da 17-årige Lars Bom var sammen med nogle jævnaldrende kammerater på teltferie og havde slået sig ned på stranden og var krøbet i soveposerne for natten.

Pludselig rykker nogen voldsomt i teltet og råber til Lars og de andre sovende kammerater, at de skal komme ud. Nu!

"På stranden står omkring 40 mennesker og stirrer vantrø på en gigantisk guldkugle, der svæver 10 meter over vandet cirka 100 meter fra strandbredden. Kuglen bevæger sig langsomt, i gå-tempo, langs kysten," fortæller Lars Bom til Ekstra Bladets Susse Wassmann i et interview den 22. oktober 2000.

"Mærkeligt nok var der ingen,

der tog billeder. Vi var simpelt hen så paffe - stod bare der. Bagefter satte vi os ned og åbnede jeg ved ikke hvor mange flasker gin, og drak os vinde og skæve. For det var bare for stort. Midt om natten. Totalt vindstille. Stjerneklart. Det var for urealistisk. Men vi så det," tilføjer han.

"Der skete noget den sommer på Menorca, som jeg aldrig har forstået. En uforklarlig hændelse, som jeg ikke behøver at forstå. Jeg ved bare, at jeg har oplevet det," slutter Lars Bom.

Pas nu på!

Man går åbenbart ikke ustraffet og tramper rundt i folks kornmarker - længere.

I efteråret 2000 modtog vi fra en af UFO-Nyts gamle venner, Per Borgaard, en lille hilsen sammen med et usædvanligt nyhedstelegram fra England.

I telegrammet hed det, at en 29-årig englænder blev arresteret efter at være fotograferet i færd med at lave korncirkler - de komplicerede

mønstre, der opstår i kornmarkerne om natten, og som af nogen ses som bevis for rumvæseners tilstedeværelse.

En reportage i den engelske avis "The Independent" fortalte, at Matthew Williams fra Wiltshire i det vestlige England var blevet anklaget for at have forårsaget ulovlige skader. Han er den første englænder, der er blevet arresteret for at have fabrikeret korncirkler.

Arrestationen siges samtidig at have givet det første bevis på, at korncirkler - der har fascineret fans af det overnaturlige i årevis - kun er "kompliceret" svindel.

Nå, nå, små slag. Der er ikke noget nyt i, at folk tramper mønstre i kornmarker, men at man bliver arresteret for det - ja, det er jo en nyhed!

Ufoer i Malmø

Den 21.-22. april afholder UFO-Sverige landsmøde i Malmø. Lørdagen er reserveret til et lukket møde, men om søndagen slås dørene op for offentligheden. Fra kl. 11 til 19 kan publikum besøge en stor plancheudstilling, overvære adskillige ufoforedrag på svensk og dansk og måske lade sig friste af de nyeste bøger, videoer etc.

Arrangementet finder sted i Kockum Fritid, Västra varvsgatan 8 i Malmø. Billetten til udstillingsområdet koster Skr. 40, og hvert foredrag koster Skr. 10. Nærmere oplysninger fås på: www.ufo.se

Vel mødt i Malmø den 22. april!

Udstilling

SUFOI's plancheudstilling kan til og med uge 8 ses på Ramsø Bibliotek (Viby Sjælland).

Vil du gerne have udstillingen til et bibliotek i dit lokalområde, så ring på tlf. 70 20 11 22 eller skriv til: info@sufoidk

Ufo-gåden der nægter at dø

Et besøg i Roswell, hvor ufoerne styrtede, og byen gik i selvsving. Myter og hysteri altsammen. Eller er det...?

TEKST & FOTOS:
KLAUS AARSLEFF

Hvad gør man, når man er i staten New Mexico i USA og har fire dage, der skal fordrives? En ægte ufonatiker vil ikke være i tvivl. Man lejer en bil og kører til Roswell.

Selv er jeg kun ufoist i lettere grad, men jeg er altid med på en kikker, når det gælder noget snurigt eller mærkeligt. Så bevæbnet med kamerataske og vejkort satte jeg mig ind i en bil i Albuquerque, proppede en CD med Mozart i stereoanlægget og styrede mod sydøst - ned i det solsvedne steppe- og prærieland nær grænsen til Mexico og Texas.

Jeg havde ikke reserveret plads på noget motel eller hotel, for jeg havde ikke fantasi til at forestille mig, at der kunne være overvældende gang i turismen i denne fjern flække. Det var trods alt tre år siden, man havde fejret 50 års jubilæet for det legendariske og stærkt omdiskuterede ufo-styrt i 1947.

Fire timer senere trillede jeg ind i Roswell. Byen var større, end jeg havde troet. Der var også et stort

Militærakademi med et skilt foran hovedindgangen: "Welcome to the Family Reunion Weekend!" - Familieweekend.

Alle vegne spankulerede karseklippede kadetter rundt iført brune uniformer med pressefolder så skarpe som samuraisværd. Og alle var de omgivet af forældre og søskende i bermudaskjorter og spragledede, korte bukser. En ganske fornuftig påklædning. Først efter mørkets frembrud dalede temperaturen nemlig ned under 40 grader.

Bortset fra kadetterne havde de besøgende familier én uheldig ting til fælles: De boede på byens hoteller.

Æbletærte og aliens

Da jeg havde været inde på de første fem hoteller, blot for at få at vide at alt var optaget, stoppede jeg ved et cafeteria for at få en kop kaffe og en æbletærte (de laver verdens bedste æbletærter i USA).

"Hi!" sagde den unge mand bag skranken. "Come for the reunion?"

"Nej," svarede jeg. "Jeg er journalist. Jeg er kommet for at kikke lidt på den berømte ufo-affære."

"You don't say."

Da han lidt efter kom med min tærte, satte han sig overfor.

"Den historie er god nok," betroede han mig. "En af mine kammerater, John Stone hedder han, hans far arbejdede på Roswell Luftbase, da de kom med de små aliens fra ufo-styrtet. Gamle Stone er død nu. Men jeg har flere gange hørt ham fortælle om de mærkelige begivenheder dengang i 1947. Han svor, at han havde set fire små, døde væsener, som lignede en slags mennesker, han aldrig havde set før. Man fortalte, at de var blevet fundet sammen med vraget af et forulykket rumfartøj. Straks efter blev der lagt låg på sagen."

"Du har hørt ham fortælle det?" spurgte jeg.

"Javist. Flere gange. Jeg er ikke i tvivl. Hvorfor skulle han lyve om den sag? Næh, han var en OK fyr."

Jeg betalte og gav gode drikkepenge. Så gik jeg ud for at finde et

UFO Museet i Roswell.

hotelværelse. Man må jo gå meto- disk til værks – først seng, siden ufo.

Galskab eller...?

En halv time senere var jeg installeret på et motel med det for min bankrådgiver velklingende navn "Economy Inn", og jeg cruisede tilbage gennem Roswell ad hovedgaden Main Street. Her i byens midte ligger nemlig Roswell Kino, som forlængst har opgivet ævred. I stedet er den gamle biograf blevet ombygget til noget så usædvanligt som et ufo-museum.

I de følgende dage blev "The International UFO Museum and Research Center" min base. Jeg læste plancher og studerede fotografier. Jeg læste talrige beedigede rapporter og breve fra folk, som angiveligt havde set noget, hørt noget eller været med til noget dengang i 1947.

Ufo-museet i Roswell er ganske stort, og midt blandt de udstillede genstande er også ufotidsskrifter fra den ganske verden – endog et ældre eksemplar af UFO-Nyt.

Langsomt begyndte jeg at undre mig.

Før jeg kom til Roswell, var jeg overbevist om, at det hele måtte være hysteri og vås. Amerikanere er jo som bekendt mere naive end koldsindige skandinavere (ikke sandt?). Men efter et par dage var jeg mindre sikker. Der må vel trods alt være grænser for galskaben. Alle disse breve og erklæringer fra folk, der havde været involveret

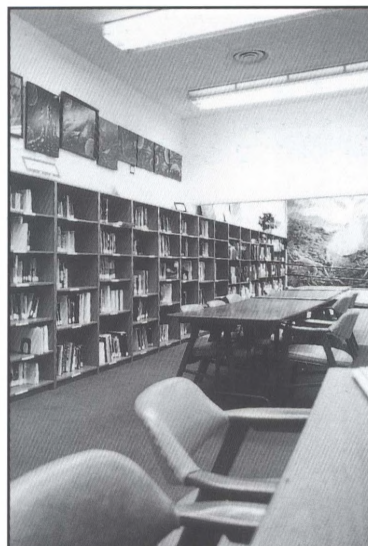
dengang. Kunne de virkelig alle sammen være skrevet af landsby- tosser og skøre sjæle?

Midt i museet er der en stor gen- givelse af et fotografi, som ifølge militærmyndighederne skal vise de "ufo-rester", der førte til en så vold- som opstandelse. To mænd sidder med et par kvadratmeter krøllet aluminiumsfolie og nogle knække- de træpinde. Der er tale om en radarreflektor fra nogle særlige pro- jekt Mogul vejrballoner, som man eksperimenterede med dengang over ørkenerne i New Mexico. Ifølge myndighederne var det en sådan ballon, der forulykkede nord for Roswell. Hverken mere eller mindre.

Virkelig? Kan det passe, at folk i Roswell dengang var så tossede, at de gik i selvsving over en gang krøllet alu-folie?

Kan det passe, at noget, der mest af alt ligner indpakningen til en Thanksgiving kalkun, fik bedste- borgere i Roswell til at tale om små ufonauter med skæve øjne og store hoveder og om lette metalplader, der ikke var til at bøje – hvoraf nogle var beskrevet med underlige tegn samt om tallerkenformede far- tøjer med underlige instrumenter?

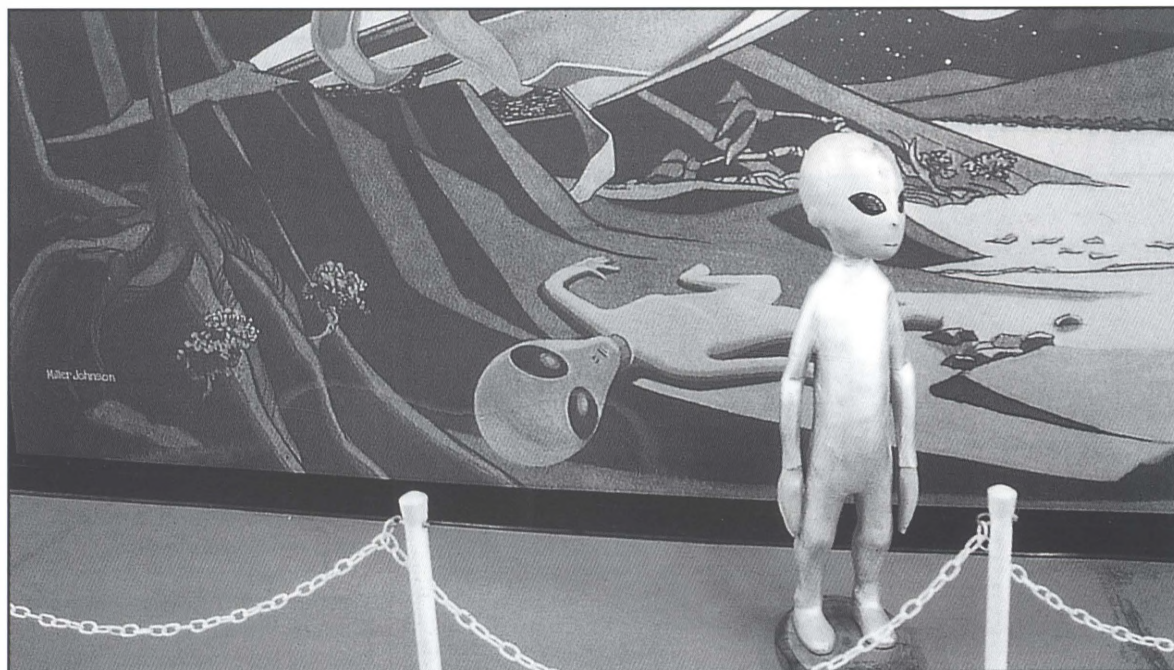
Var det fx også dette krøllede alufolie, der senere fik den lokale bedemand til at skrive i en erklæ- ring, at luftbasen kort efter bestilte en ladning små kister hos ham sam- tidig med, at man udsurgte ham om balsameringsvæsker? For nu blot at nævne et enkelt af de mange vidner.

Blandt UFO mu- seets tilbud er et veludstyret forskningsbiblio- tek.

Styrt på styrt

Da jeg havde set på plancher og kort i længere tid, var jeg ikke alene forundret, men også forvirret. Jeg opdagede nemlig, at der i mate- rialet tales om mindst to forskellige ufo-nedstyrtningssteder. Et sted ved El Capitan bjerget små 75 km vest for Roswell og et sted yderligere 200 km mod vest på San Agustin sletten nær byen Horse Springs. Nordvest for byen, nær Foster Ranch, havde man desuden fundet metalrester, som også skulle stam- me fra et ufo. Her taler vi imidler- tid kun om hardcore sagerne. I til- gift er der en række observationer, påståede nedslagssteder og fundste- der for ufo-rester – alle af mere

Det påståede ufo-
nedstyrtningssted
ved El Capitan.

tvivlsom karakter.

For at få redet trådene ud, henvendte jeg mig til en af museets kustoder.

"Hmmm," sagde hun. "I dag vil jeg mene, at de fleste er af den opfattelse, at der skete et sammenstød mellem to ufoer et sted over New Mexico. Herefter forulykkede de begge, og de blev i al hast fjernet af militæret fra deres nedstyrtningssteder. Metalresterne, der blev fundet ved Foster Ranch, var rester fra selve kollisionen."

Hele to ufoer. Man må sige, at når de fortæller skrøner i Roswell, gør de det til gavn. Hvis det altså er en skrøne...

Jeg studerede nogle kort over de påståede nedstyrtningssteder, og så kørte jeg til El Capitan bjerget, som

viste sig at være det sted, der var lettest tilgængeligt. Man skulle kun spadsere en halv times tid i terrænet for at nå frem til nogle klipper, som et ufo ifølge rygtet bragede ned i en julinat i 1947.

Et øjenvidne til styrtet, Jim Ragsdale, fortalte senere, at ufoet ramte jorden kl. 23.30 den 7. juli. På det tidspunkt lå han blot nogle hundrede meter derfra på ladet af en truck sammen med en veninde, Trudy Truelove. (Historien må være sand. Hvem ville nogensinde turde opfinde sådan et efternavn til en elskerinde?).

"We were having a good old time, when suddenly..."

De nød altså livet i den lune New Mexico nat, da der pludselig lød et brøl og et vældigt brag. En taller-

kenformet metaltingest med en diameter på 20 fod var kommet buldrende hen over hovedet på dem og havde ramt jorden. Straks efter så de, at det var en fartøj af en art, og de så nogle små, menneskelignende væsener...

Kort efter dukkede militæret op, og Jim og Trudy blev truet til tavshed.

Det hævdede Jim Ragsdale i hvert fald, da han mange år senere for første gang fortalte hele den dramatiske historie på sit dødsleje.

Hvis du vil vide mere end Einstein...

Roswell mysteriet vil næppe nogensinde blive løst. Ufonatikerne vil nok ikke stille sig tilfredse med mindre end en total indrømmelse fra myndighedernes side - fremlægelse af fotografier, dissektionsjournaler, oplysninger om ufoernes/ufoets nuværende gemmede etc.

Indtil denne indrømmelse kommer, vil spekulationerne og det vilde gætteværk fortsætte.

Men det betyder naturligvis ikke, at ufo-folket ikke har en sag.

Da Roswell-affæren endnu var forsidestof i 1947 spurgte en journalist Albert Einstein, hvad han mente om denne ufo-snak.

"Jeg er sikker på, at de har set noget dernede i Roswell," svarede Einstein. "Hvad det er, ved jeg ikke. Og jeg er heller ikke særlig

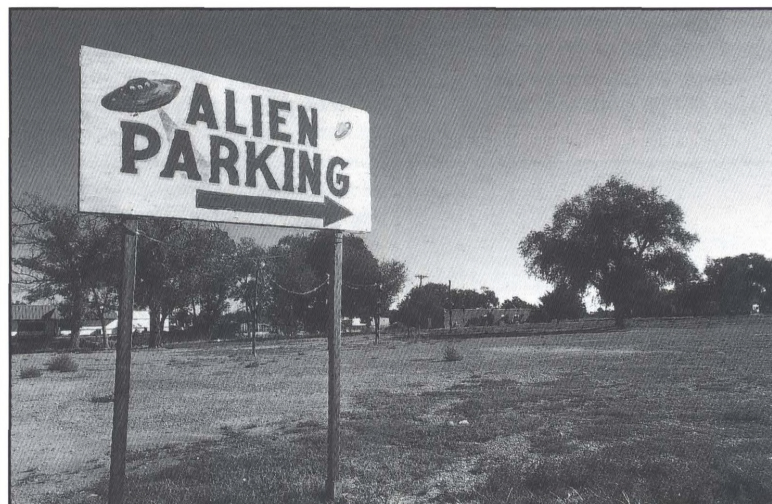

En alien bag glas
og ramme på ufo-
museet. Dukken
på briksen blev
brugt i spillefil-
men "Roswell"
(1994)

interesseret i at finde ud af det."

Læsere, der er mere nysgerrige end Einstein, kan besøge Roswell UFO Museums hjemmeside på adressen:

www.iufomrc.com

Aliens er velkomne i Roswell. Meget velkomne endda. Indtil nu har alene rygtet om dem skæppet godt i de næringsdrivendes kasseapparater.

UFO observeret på radar

Fra tid til anden ser man denne overskrift i dagspressen eller i ufotidsskrifter. Umiddelbart lyder det spændende, men ofte finder man artiklen langt inde i bladet og som regel midt i agurketiden. Det viser sig da også, at observationen enten er af ældre dato eller er foregået et eller andet sted på den sydlige halvkugle, så det nærmest er umuligt at kontrollere oplysningerne. Disse artikler er oftest af tvivlsom karakter, og når man læser dem som fagmand, får man en fornemmelse af, at de er forfattet af folk, hvis viden om radar er meget beskedent.

Det er meget sjældent, man hører om veldokumenterede radarobservationer fra højtudviklede lande som Europa og USA. I Danmark kender jeg kun til nogle få, ja så få, at man ikke behøver en hel hånd for at tælle dem, og dem har man, mig bekendt, alle fundet en naturlig forklaring på.

Hvorfor ser flyveledere så ikke ufoer? De sidder jo hver dag og ser på deres radarskærme og har mas-

(Foto: H. Bødker)

ser af muligheder for at se, hvad der bevæger sig i lufrummet omkring dem.

Det kan der være flere årsager til. En nærliggende grund kunne være, at der ikke er nogen ufoer i lufrummet. Det kunne også være, at flyvelederne har så travlt, at de ikke har tid til at kigge efter dem, eller måske vil de ikke tale om det. Ingen af delene, tror jeg, er den rigtige forklaring.

RA DAR (RADio Detecting And Ranging) er flere ting: dels Primær radaren, som blev opfundet af englænderne under Anden Verdenskrig, og dels SSR'en (Secondary Surveillance Radar). Derudover er der flere andre typer såsom dobbel radar og tracking radar. Sonar og ekkolod er også en slags radar, men det er de to førstnævnte, som benyttes i flyvekontrollen.

Primær radaren bygger på det grundlæggende radarprincip, nemlig en meget retningsbestemt, roterende antenne, der udsender en

meget kraftig og kort radioimpuls, typisk 1.000 gange i sekundet.

Når impulsen er udsendt, skifter radaren over til at lytte, om den udsendte impuls har ramt noget og vender tilbage som et ekko. Ved at måle tiden, fra impulsen blev udsendt, til et ekko kommer tilbage, sammenholdt med den roterende antennes retning netop i det øjeblik impulsen modtages igen, kan radaren aftegne et "blip" på operatørens skærm i den rigtige afstand og retning.

Det lyder jo alt sammen enkelt, men desværre reflekterer alt muligt andet end flyvemaskiner jo også signalet, fx bygninger, træer, højspændingsledninger og vindmøller, hvilket gør, at der kommer rigtig mange ekkoe tilbage, hovedsageligt tæt på antennen typisk ud til en ca. 25-30 km.

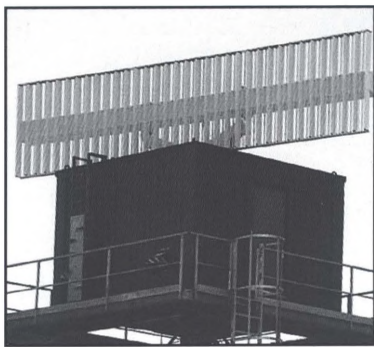
Det problem har man løst ved at udstyre radaren med en MTI (Moving Target Indicator), der kan sortere alt det fra, som ikke bevæ-

AF
HANS BØDKER

ger sig med en vis minimumshastighed. Dermed er det lykkedes at frasortere næsten alle stationære ekkoer tæt på antennen, så kun

(Foto:
H. Bødker)

bevægelige ekkoer bliver vist.

Denne radartype er plaget af mange fejl af naturmæssig karakter, såsom ducting - et fænomen der tit optræder en sommermorgen, hvor det er tåget. I den vejr-situation er der næsten altid inversion, dvs. at temperaturen stiger med højden. Vi ser det samme fænomen over asfalt en varm sommerdag, hvor lysets stråler bliver bøjet opad, så himlen spejler sig som en flimren.

Ved ducting er det bare omvendt: Radiobølgerne, der normalt udbreder sig i lige linjer, bliver bøjet nedad af inversionslaget, således at jordekkoer bliver synlige helt ud til radarens maximumafstand. Det betyder, at radaren bliver fyldt med jordekkoer og ikke kan bruges.

Der er ingen tvivl om, at netop ducting har givet anledning til falske ufor rapporter, idet ducting optræder i mange forskellige grader, lige fra at hele scopet er clutteret til, til at optræde kun i én retning og måske kun som nogle få og små ekkoer, og netop her kan det være meget svært at afgøre, om der er tale om ducting eller "rigtige" ekkoer.

Sidelopes er en anden kendt fejl,

hvor et meget kraftigt spor eller et spor tæt på antennen så at sige kan komme ind i siden af antennen, når beamen peger i en anden retning. Sporet vil så blive vist på scopet i samme afstand som hovedekkoet, men i en forkert retning. De to spor (der kan godt være flere) vil bevæge sig synkront vist i samme afstand.

Second return er endnu en kendt fejl. Det udsendte signal fra antennen fortsætter jo ud i rummet, hvis det ikke rammer noget, også ud over radarens maximumafstand, men når signalet er nået derud, udsender radaren næste impuls. Man kan godt forestille sig, hvad der nu sker, hvis puls nr. 1 rammer et fly og bliver kastet tilbage, efter næste impuls er udsendt. Ja, så tager radaren fejl af svaret og tror, det er den sidste impuls, der kommer tilbage, selv om den har været dobbelt så langt ude og nu bliver vist som om, den var den sidste impuls - altså alt for tæt på. Denne fejl er næsten umulig at opdage, da sporet opfører sig næsten som et normalt spor. Det er nok dette fænomen, der i tidens løb har givet anledning til de fleste rapporter.

Den nedgående og opgående sol giver også falske ekkoer, når den står lige i antennens beam. Det er et kendt fænomen og er ret let at genkende.

Nedbør af enhver art viser sig som massive områder på scopet, hvor det er vanskeligt at se ekkoer igennem.

Primær radaren har været brugt i mange år i flyvekontrollen, men er nu stærkt på vej ud til fordel for SSR'en. Primær radaren er dyr i anskaffelse og kræver megen vedligeholdelse. Derudover er den behæftet med forskellige problemer som beskrevet ovenfor, der gør, at den især i kraftig nedbør ikke er særlig effektiv, men det er nok mest

de manglende muligheder for at koble store datamængder sammen med individuelle spor, der betyder, at man i fremtiden ikke vil installere flere nye af denne type radar til flyvekontrol.

SSR'en er skabt til at opfylde de krav, som primæren ikke kan løse. SSR'en har ligesom primæren en roterende retningsbestemt antenne, ja ofte er de bygget sammen til en roterende enhed.

Til forskel fra primæren kræver SSR'en, at der er en aktiv enhed i luftfartøjet, en transponder. Ligesom primæren sender SSR'en en impuls ud, men her er der tale om en langt svagere impuls, nemlig en spørgeimpuls. Hvis denne impuls, der hele tiden udsendes i den roterende antennes retning, rammer et luftfartøj, vil transponderen i luftfartøjet sende et ligeledes relativt svagt svarsignal.

Der er tale om en aktiv enhed i luftfartøjet, som reagerer på et spørgesignal fra jordstationen, og det er nu let at koble en masse data sammen med dette signal - data der siger noget om flyet og dets højde.

Radaren kan efter samme princip som primæren sammenholde antennes retning, og tiden fra spørgeimpulsen blev udsendt, til signalet vendte tilbage, og herefter indtegne det på flyvelederens radarscope, og i dag er erstattet af en dataskærm og heller ikke længere er monokrom, men en farveskærm.

Det er herefter relativt nemt at præsentere de medfølgende data på scopet samt udregne flyets hastighed over jorden og kurs for derefter direkte at udskrive det på skærmen i et klart sprog.

Flyet bliver heller ikke længere vist som et "blip", men er erstattet af et track symbol, hvorpå alle relevante oplysninger bliver påhæftet.

Denne måde at påhæfte data på de enkelte luftfartøjer åbner for store muligheder. Spredt over hele landet står et antal radarstationer. De føder deres data ind i et multiradarbillede, der dækker hele landet - et imaginært billede som kun eksisterer inde i computerne. Sådanne radarbilleder findes i dag rundt om i Europa.

En dag vil hele Europa være koblet sammen i ét stort radarbillede, hvor hundreder af radarstationer føder data ind i.

I Danmark henter en flyvekontrollenhed de data, netop den enhed har brug for, ind fra vores multiradarbillede for at servicere netop deres område og få det præsenteret

(Tegning: Henrik
Klinge Pedersen)

på deres dataskærme, som nu ikke længere er skærme med et sweep, der drejer rundt sammen med antennen, men en dataskærm der opdateres oppefra og ned som på en almindelig hjemmecomputer.

Med disse datamængder til rådighed er systemet blevet yderligere udbygget og koblet sammen med flightplan computerne.

Ved enhver flyvning bliver der inden start udfyldt en flyveplan af piloten. Flyveplanen tages ind lokalt i flightplan computerne. Herefter får hver flyvning tildelt en individuel kode, som styres fra en central computer, således at ikke to fly i hele Europa samtidig kan flyve med samme kode.

Når flyet kommer i luften, genkendes den individuelle kode af den nærmeste radarstation. Herefter hentes data fra flightplan computeren, som nu kædes sammen med SSR sporet, og alle relevante oplysninger præsenteres for flyvelederen som en tracklabel direkte på skærmen. Hermed er flyet identificeret som det fly, der tidligere afleverede sin flyveplan til lufthavnen.

Ud over de data, der direkte præsenteres på skærmen, har flyvelederen mulighed for i sin flyveplansliste, som også kan vises på skærmen ved at åbne et vindue, at hente alle relevante data om den pågældende flyvning - data der under normale omstændigheder ikke er plads til på skærmen.

De enkelte flyvekontrolenheder henter data fra samme multiradarbillede. Kontrolenhederne er altså koblet sammen. Det er herefter muligt for de enkelte radarflyveledere gennem denne sammenkobling at tale sammen via deres radarskærme.

Man kan sende signaler fra en radarposition til en anden.

(Foto: FAA)

Eksempelvis vil en radarflyveleder på en jysk lufthavn via sin radarskærm anmode om en clearance fra kontrolcentralen i Kastrup.

Når flyet er i luften, bliver det vist på skærmen i startlufthavnen. Det bliver også vist samtidig på skærmen i kontrolcentralen i Kastrup via multiradarbilledet.

Flyvelederen i startlufthavnen aktiverer nu en "hand" funktion, der får det samme fly til at blinke i Kastrup. Flyvelederen i kontrolcentralen kvitterer ved via radar at sende en clearance tilbage til flyvelederen i startlufthavnen, som får en meddelelse direkte på skærmen hæftet på flyets tracklabel. Dermed er der udstedt en flyvetilladelse, uden der er rørt en telefon. I praksis går den form for kontrol meget hurtigt, og folk, som står bagved og kigger, når slet ikke at se, hvad der foregår. Denne form for kontrol gør, at den enkelte flyveleder er i stand til at afvikle meget store trafikmængder. Der er derfor ikke tid

til at foretage sig så meget andet end at koncentrere sig om trafikmønstret.

For at datamængderne ikke skal blive for store, indlægges der i praksis filtre, som sorterer uønskede spor fra. Det kan være højdebånd, fly der befinder sig i højder uden for det område, som netop denne flyveleder kontrollerer, eller bestemte kategorier af flyvning der er uinteressant.

Som det fremgår af det foregående, er radaren i dag optimeret til kun at vise det, man ønsker at se, og sortere alt andet fra.

Datamængderne er så store, at hvis man ikke sorterer det unødvendige fra, vil flyvelederen drukne i informationer.

Derudover ser flyvelederen kun på den lille kasse, han/hun kontrollerer. Det, der ligger uden for eller oven over, bliver sorteret fra. Når man så sammenholder det med, at flyet skal være udstyret med en sort boks for overhovedet at kunne blive vist på radaren, vil de fleste nok nu kunne forstå, at hvis vi tænker på ufoer som rejsende intelligensvæsener fra fremmede solsystemer, vil de kun blive set på radaren, hvis de først har været forbi den lokale isenkræmmer og købt en sort boks.

Tilbage står primær radaren, der kan vise ekkoer fra passive fly. Primær radaren er stadig i drift mange steder, hvor den kører sideløbende med SSR'en, men vil næppe blive erstattet, når den er slidt op. Det er muligt med en plot extractor at omdanne de primære spor til digitale spor. De bliver så vist med et andet symbol, så flyvelederen kan se, at der er et track fra både primær og SSR.

Sådan ser der ud i mange kontrollårne i verden over. I USA holder flyvelederne øje med ca. 75.000 flyvninger pr. dag.
(Foto: FAA)

Fysiske spor

Der findes stadig fly, som bevæger sig uden en transponder, fx svævefly der ikke har strøm til at drive den, og der vil stadig være et behov for at se dem i nærheden af lufthavne.

Primæren er også udmærket som vejrradar, hvor man på dage med tordenbyger kan bruge den til at styre flyene uden om. Det kræver imidlertid, at man får den "rå" video, og her vil billedet normalt blive vist på et separat scope, ofte placeret på en sekundær position lidt af vejen.

Vender vi tilbage til hypotesen om fremmede intelligensvæsner, der besøger os, skulle de teoretisk set kunne vises på primæren, men

sammenholdt med ovenstående er der i dag ikke særlig stor opmærksomhed på primæren. Den står det meste af tiden ubemandet hen.

Forestiller vi os, at de fremmede er i stand til at rejse igennem tid og rum, burde det være en let sag for dem at skjule sig for vores radarsystemer.

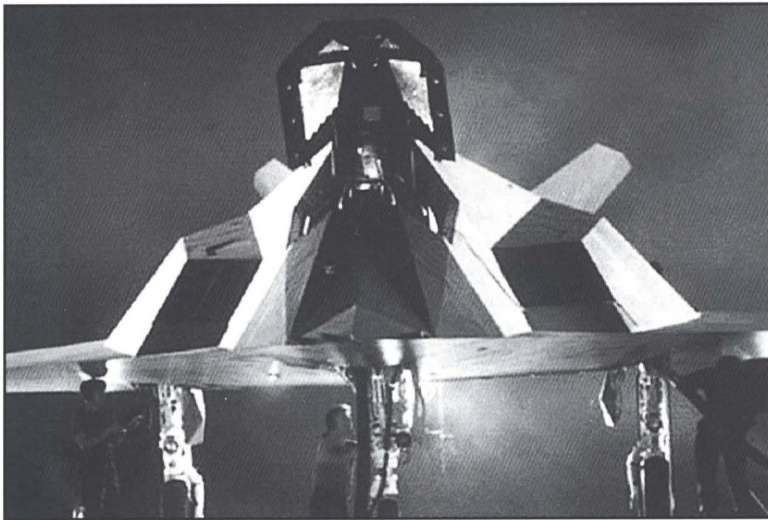
Med den seneste stealth teknologi er man i dag i stand til at bygge fly, der ikke kan ses på radar - et princip der er ret enkelt, men vanskeligt at forene med moderne flys aerodynamiske forhold.

Står man vinkelret foran et spejl, ser man tydeligt sit eget spejlbillede. Radaren ser ligeledes tydeligt et fly, der flyver lige mod antennen,

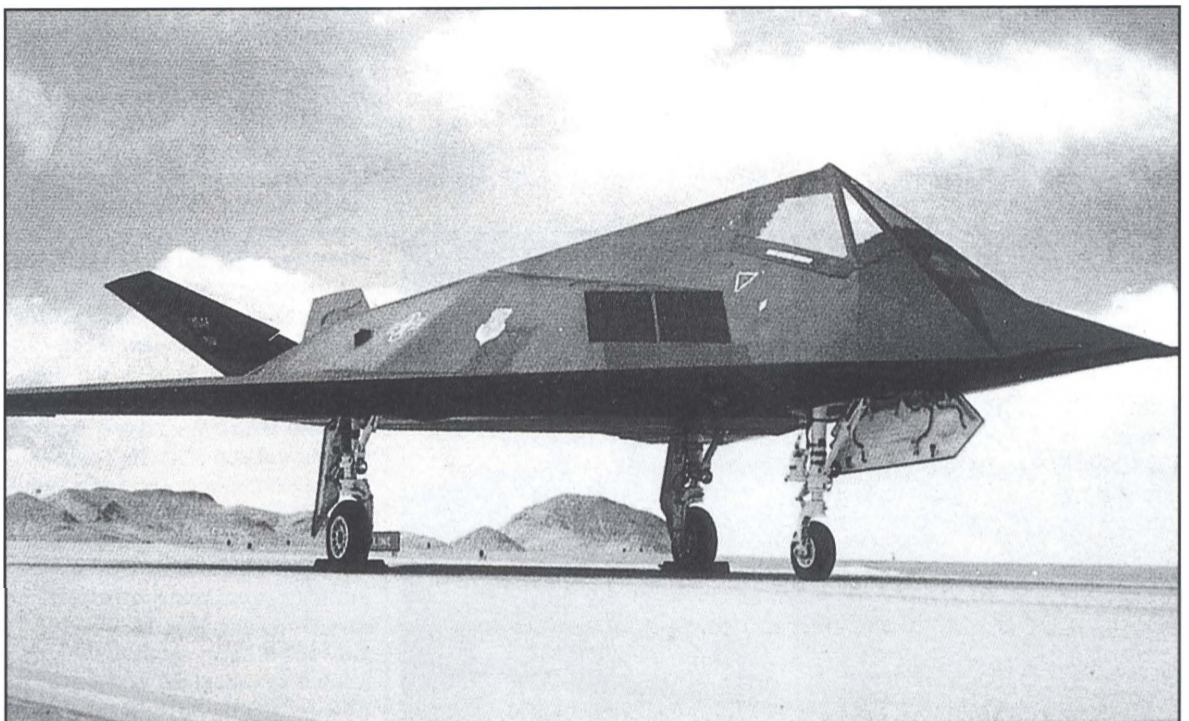
fordi de store flader fra vinger, krop og motorer reflekterer signalet tilbage mod antennen.

Træder vi nu et skridt til siden, ser vi ikke længere vores spejlbillede i spejlet, lyset bliver reflekteret skråt ud i rummet, og vi kan ikke længere se os selv. Hvis man bygger et fly med lutter skrå flader og skarpe forkanter på vinger og krop, ingen udvendige motorer og last, vil radarsignalet ikke blive reflekteret til antennen. Det vil ligesom spejlbilledet blive reflekteret ud i rummet: flyet er usynligt for radaren.

□

*De skrå flader, skarpe kanter og en særlig belægning på overfladen gør F-117 usynlig for radar.
(Foto: USAF)*

Spændende rapport til salg - igen

I sit store arkiv har UFO-Nyts medarbejder Ole Henningsen for nylig genfundet dupliserede materialer, der gør det muligt at fremstille nogle få eksemplarer af den spændende rapport "UFO'er på radar", der blev redigeret af Ole Henningsen og udgivet af SUFOI i 1974.

Rapporten, der med sine 60 sider er på dansk, indeholder en samling af de frem til udgivelsesåret mest omtalte ufo-fænomener observeret på civile og militære radarskærme.

Professor i atmosfærisk fysik, James E. McDonald, beskæftiger sig i rapportens centrale afsnit indgående med tre specielle hændelser, hvor ukendte fænomener er registreret på radar og detaljeret beskrevet. Et af rapportens afsnit bringer for første gang på dansk uddrag af originale ufo-rapporter fra Project Blue Book. Der er desuden et afsnit, som beskriver NATO's radarkæde NADGE og dens daværende funktion.

I 1968 blev der i Repræsentanternes Hus i USA afholdt et UFO-symposium, hvor en gruppe videnskabsmænd orienterede Komiteen for Videnskab og Astronautik om ufo-fænomenerne. En af forskerne, dr. Robert L.M. Baker jr., kom i sit indlæg ind på de forskellige sporingssystemers muligheder for at opfange ufoer. I den spændende debat efter indlægget deltog bl.a. professor J. Allen Hynek og professor Carl Sagan.

Alt dette og mere til kan læses i "UFO'er på radar".

60 sider pris kr. 39,00 Bestillingsnummer: B-038

"UFOer på radar" bestilles ved at indbetale kr. 39,00 + kr. 17,00, i alt kr. 56,00 (porto/ekspedition) på giro 9 11 77 25, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv bestillingsnummer B-038 på modtagerdelen.

Fragtfly fulgt af mystiske objekter Også radar på jorden registrerede ufoer

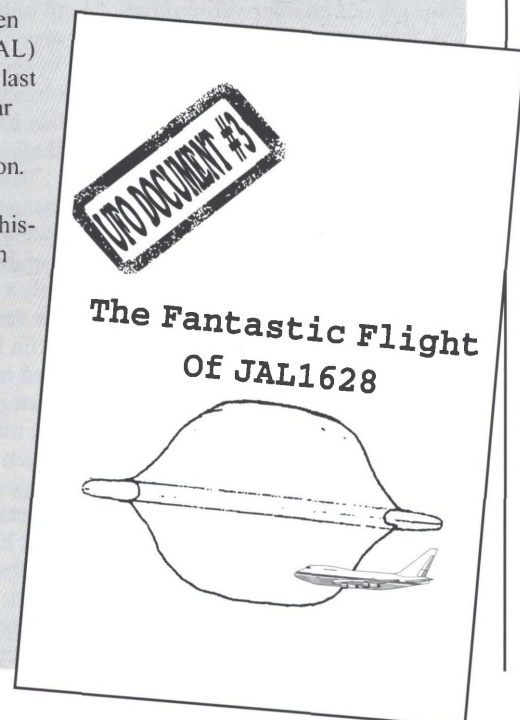
Disse overskrifter kunne man se i Politiken den 1. januar 1987. Den 16. november 1986 var en Boeing 747 tilhørende Japan Airlines (JAL) lettet fra Reykjavik for at fortsætte mod endemålet Tokyo med en last fransk vin. Ruten gik over Grønland til Alaska, hvor næste stop var Anchorage...

Dette blev optakten til en opsigtsvækkende radar-visuel observation.

Bruce S. Maccabee har undersøgt sagen og bringer besætningens historie, som den blev fortalt til Federal Aviation Administration. Den engelsksprogede rapport er på 65 sider og bl.a. udvidet med en UFO-Nyt artikel (JAL-affæren, 1988), som giver et godt overblik, inden man går i gang med den engelske tekst.

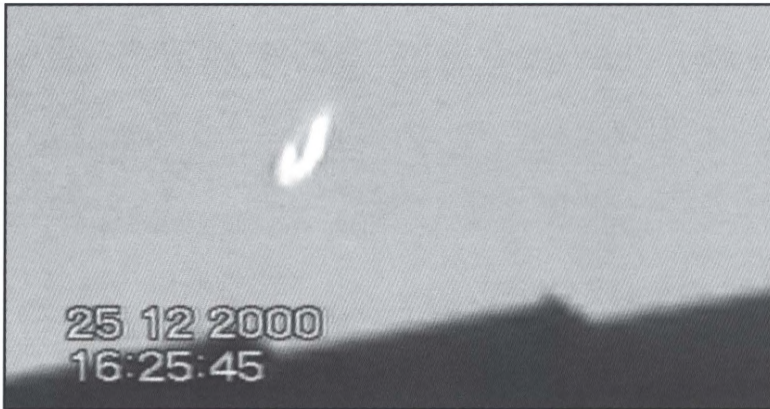
Pris kr. 49,00
Bestillingsnummer: B-028X

Bestilles ved at indbetale kr. 49,00 + kr. 17,00, i alt kr. 66,00 (porto/ekspedition) på giro 9 11 77 25, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv bestillingsnummer B-028X på modtagerdelen.

Fænomen over Bremen

Den 25. december 2000 ved 16-16.30 tiden blev et punktformet, lysende objekt iagttaget af en del mennesker fra Bremen i Nordtyskland og filmet med et videokamera, medens lyset langsomt bevægede sig på himlen.

AF OLE
HENNINGSEN

Observatørerne henvendte sig til de lokale flyvemyndigheder, der dog meddelte, at de ikke havde registreret nogen form for uidentificerede mål. Derefter blev observatørerne henvist til den tyske ufoorganisation GEP e.V. i Lüdenscheid, hvis formand Hans-Werner Peiniger gik i gang med at undersøge sagen.

Nogle observatører mente, efter at have set kraftige forstørrelser af det filmede, at det drejede sig om et roterende, cylindrisk objekt, der havde en hale efter sig.

Billederne blev vist på en tysk mailingliste via Internet, hvilket affødte en del kommentarer fra andre tyske ufointeresserede.

CENAP's Werner Walter mente i første omgang, at det måske kunne dreje sig om en mini-varmluftballon, ikke som så ofte af papir, men måske af kunststoffolie.

Rald Haertel kommenterede, at det var indlysende, at det ikke drejede sig om en nytårsraket, selv om tidspunktet ligger lige før nytår. Hverken beskrivelserne eller billederne tydede på det, og vidnerne måtte desuden også antages at kunne genkende en nytårsraket.

En anden tysk ufoforsker Sascha Schomacker bor ikke langt fra Bremen og lufthavnen og har set masser af fly. Han var af den idé, at det kunne dreje sig om et fly kraftigt belyst af den nedgående sol, eller måske snarere udstødningen - altså en kondensstribe fra et fly, kraftigt belyst af den lave sol.

UFO-Nyt forelagde billederne for vor mangeårige fotokonsulent, Hans Bødker, der er flyveleder i Grønland.

Via et billedbehandlingsprogram i sin computer og ved anvendelsen af en række forskellige filtre analyserede Hans Bødker det ene af billederne fra Bremen og havde derefter følgende kommentarer:

"Anvendelsen af de forskellige filtre har ikke kunnet give de helt store resultater. Almindeligvis er det såkaldte HighPass filter det mest interessante, da det kan afsløre en snor, hvis et objekt er ophængt. Men det er jo ikke aktuelt i denne sag.

Det virker nærmere, som om det er mere diffust, nærmest som en sky eller en kondensstribe fra et fly," siger Hans Bødker til UFO-Nyt.

"Men jeg kan kun forholde mig til billedmaterialet, så eventuelle øjenvidneberetninger må veje tungt. Vi ser jo ofte, at fotografen har observeret noget helt andet, end han har fotograferet," tilføjer Hans Bødker.

"Kondensstriber optræder på mange forskellige måder. Dette kunne godt ligne resterne af en gammel kondensstribe i opløsning belyst af den lavtstående sol - derfor den rødlige farve.

En kondensstribe passer også med oplysningerne om, at den bevægede sig langsomt på himlen. Jeg mener ikke, at billederne på nogen måde kan bekræfte oplysningen om 'en metallisk, cylindrisk genstand', der bevægede sig hen over himlen."

Observatørerne anfører tidspunktet kl. 16, medens de foreliggende videooptagelsers tidspunkt er registreret som kl. ca. 16.24/25.

Hans Bødker har beregnet solens nedgangstid til kl. 16.11 for den pågældende dato for Bremen-området.

Hans Bødker nævner endvidere, at når det nævnes, at man har tjekket med flyvekontrollen, så kan dette være et vidt begreb. Luftrummet er populært sagt delt op i lagdelte kasser, og hvis man ikke har tjekket med dem alle, er der ingen garanti for, at der fx ikke har været fly i området.

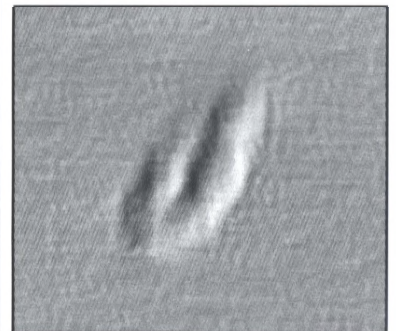
I den aktuelle sag afkræftede de lokale flyvemyndigheder også blot over for observatørerne, at der skulle have været nogen form for uidentificerede mål i området.

Netop i Bremen-området er der mange forskellige kontrolinstanser, nævner Hans Bødker, der tidligere arbejdede som flyveleder i Billund Lufthavn.

Siden en forstørrelse af det første videofoto blev analyseret af Hans Bødker, er der dukket yderligere billeder op fra samme video.

Disse billeder er gennemgået og ligeledes bearbejdet på forskellig vis med billedbehandlingsprogrammer af undertegnede. Dette har dog ikke givet anledning til andre kommentarer og konklusioner, end hvad der foreligger fra SUFOL's fotokonsulent Hans Bødker.

Billederne fra Bremen er ikke i sig selv særligt epokegørende eller spændende, men de illustrerer, hvilke typer af henvendelser der kommer til ufoorganisationer verden over, og hvilke tanker folk gør sig i den anledning. □

Den fløj forbi

Hyppige overskrifter i medierne om nyopdagede asteroider, der raser forbi Jorden i kort afstand.

Adskillige gange om året er der nu overskrifter i dagbladene om hidtil uopdagede asteroider, der i deres bane i rummet om Solen kommer forholdsvis tæt på Jordens bane.

Det seneste eksempel er fra den 28. december 2000, hvor dagbladet B.T. med overskriften "Vi var seks timer fra århundredets brag" fortæller om en asteroide på 50 meter i diameter. Den fløj forbi Jorden natten til lørdag den 23. december.

Afstanden til Jorden var knapt 800.000 km, hvilket svarer til det dobbelte af Månens afstand fra Jorden. I kosmisk sammenhæng er dette desværre også kun en ret lille afstand.

Den nyopdagede asteroide fik ifølge B.T. navnet 2000 YA og havde i sin bane om Solen en hastighed på ca. 32 km i sekundet. Hvis asteroiden var styrtet ned på Jorden, kunne den fx have udslettet en storby som London fuldstændigt.

For få år siden fløj en lille asteroide forbi Jorden i en afstand af mindre end 100.000 km.

Jorden bliver døgnet rundt i sin bane rundt om Solen bombarderet af småstøv, grus og større klumper af materiale, der stammer fra planetsystemets dannelse for ca. 4,5-4,6 milliarder år siden. Det meste af dette materiale brænder op på vej ned gennem Jordens atmosfære og ses om aftenen som større eller mindre stjernesked.

Usædvanlige baner eller større stumper iagttages ofte som spektakulære syn på nattehimlen og giver derfor naturligt nok af og til anledning til rapporter om ufofænomener.

De fleste stykker, der når helt ned på jordoverfladen, forvolder normalt ingen større skade - 4/5 af Jordens overflade er desuden dækket af vand. Men fundet af større eller mindre kraterer rundt om på Jorden vidner bestandigt om det nedfald, der foregår i vore dage og i tidligere geologiske perioder af Jordens historie. Og det er absolut noget, man bør tage alvorligt.

I september 2000 anbefalede en

tre mand stor britisk forskerkomité (Task Force on Potentially Hazardous Near-Earth Objects) at etablere et særligt overvågningssystem i England vedr. asteroider og kometer i baner om Solen tæt på Jorden.

Et nyt teleskop burde efter komitéens anbefaling opstilles på den sydlige halvkugle og være i stand til at opdage objekter helt ned til 100 meter i diameter. Et sådant teleskop havde altså alligevel ikke opdaget gæsten fra rummet fra december måned.

Med baggrund i den voksende interesse og større erkendelse af den mulige fare er der i de senere år lavet forskellige overvågningsprogrammer, som skal "kigge" efter

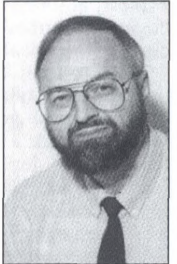
asteroider i baner i Jordens nære omegn.

Asteroider nær Jorden er ikke noget nyt fænomen, men det er nu muligt at opdage flere og flere af dem og beregne deres baner langt frem i tiden og dermed faren for, at de på et eller andet tidspunkt kolliderer med Jorden. Det er foreløbig planen at forsøge at lokalisere 90% af denne type asteroider eller småplaneter i løbet af de næste 10 år.

Planetforskere har ved et møde i Torino i Italien forrige år opstillet en skala fra 1-10 i relation til objekter i rummet nær Jorden. Skalaen tager sit udgangspunkt i den lignende Richter-skala til måling af jordskælv.

Et objekt med betegnelsen 0 eller

AF OLE
HENNINGSEN

Barringer-krateret er 1,2 km i diameter, 150 meter dybt og omgivet af en 30 meter høj væg. Krateret er opstået ved et nedslag, som fandt sted for 50.000 år siden. Sprængkraften svarede til 10-20 megatons TNT.

Barringer-krateret set i forhold til en storby.

Her ses banerne for de 100 største, kendte jordkrydende asteroider. Solen er i centrum. Den inderste stiplede cirkel er Merkurs bane. De viste asteroider udgør formentlig kun 5% af samtlige himmellegemer, hvis baner krydser Jordens.
(Kilde: Jan Teuber, Kosmiske katastrofer)

I vil ikke gøre nogen særlig skade på Jorden, hvis det falder ned. Medens et objekt med betegnelsen 10 på denne "Torino Impact Scale" vil resultere i en omfattende global, klimamæssig katastrofe. Dette er sket flere gange tidligere i Jordens historie. Den mest kendte katastrofe ligger 65 millioner år tilbage i tiden. En stor asteroides nedfald ved Den mexikanske Golf var medvirkende til dinosaurernes uddøen.

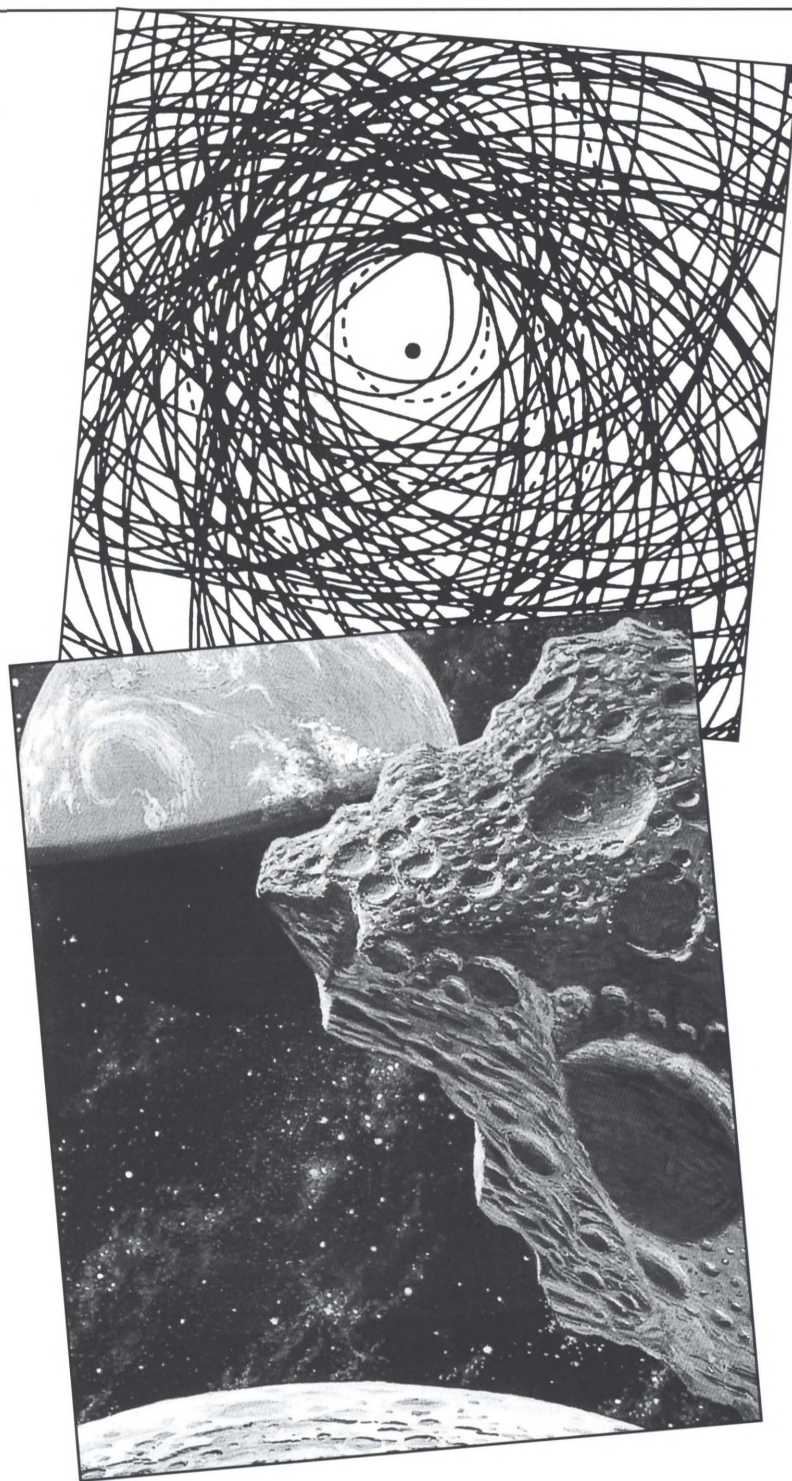
I skrivende stund - 14. januar 2000 - har NASA på deres hjemmeside: <http://neo.jpl.nasa.gov/neo/pha.html> registreret 285 asteroider med en bane, der gør, at de kan risikere at kolliderer med Jorden på et eller andet tidspunkt i fremtiden. Dette er dog ikke ensbetydende med, at de også gør det!

Disse asteroiders banelementer bliver hele tiden opdateret, så man kan foretage beregninger på, om de kommer tæt på Jorden en gang i fremtiden.

Problemet er så bare, hvad man skal gøre, hvis man opdager en større asteroide eller komet, der har kurs mod Jorden.

En populær teori er, at man blot sender en raket op og sprænger asteroiden i småstykker, eller med en sprængning - fx med en atom-bombe - ændrer dens bane, så den ikke rammer Jorden. Dette er også en populær fremstilling i de senere års Hollywood-produktioner. Men samtidig en teori, der er lettere sagt end gjort. En sådan teknik med tilhørende startklare raketter og sprængkraft råder man ikke over i dag.

Så indtil videre, må man nøjes med at kigge videre og udbygge varslingsystemet. Og man opdager flere og flere. Ikke fordi, der kommer flere af disse trusler fra rummet, men fordi overvågningsteknikken bliver bedre og bedre. Hvis det ellers er nogen trøst. □

Supercomputer overvåger rumfartøjer

En supercomputer fra IBM skal fortolke teleskopbilleder af alt fra ufo'er til rumskrot, meddelte de internationale nyhedsbureauer i november 2000.

Computeren rummer 320 processorer, 224 GB ram og har 2,9 terabytes harddiskplads.

Supercomputeren er installeret i Maui High Performance Computing Center på Hawaii og skal bl.a. anvendes til at behandle billeder fra

Haleakala-vulkanen og konvertere dem til detaljerede fotos eller omdanne en serie fotos til videoklip.

Men supercomputeren skal også benyttes til at analysere og optimere teleskopbilleder af fx skadede satellitter og rumfartøjer og derved gøre det nemmere at afgøre behovet for reparationer.

Selve computeranalysen af de detaljerede billeder vil i den nye

computer kun tage 3-5 sekunder.

Der er flere brugere af det nye udstyr, men det amerikanske flyvevåben vil primært anvende systemet til at spore og identificere genstande i kredsløb om Jorden.

Man forventer, at ukendte objekter kan identificeres efter en tur gennem supercomputerens analyseprogram. □

Ældste himmelfænomen

Den egyptiske farao Tuthmosis III har på en 3.500 år gammel stele berettet om et gådefuldt himmelfænomen - nu gengivet i ny dansk bog om Moses.

På en granitstèle (en flad sten med inskriptioner) opregner den egyptiske farao Tuthmosis III en række af sine felttog og sejre i nord og syd. Stelen er 173 cm høj, 97 cm bred og har en tykkelse på ca. 15 cm. Den blev opstillet ved Amon-templet i Gebel Barkal nær ved rigets sydgrænse i det nuværende Sudan.

Ved et af disse krigstogter, der gik til Asien, nævnes på stelen et astrologisk varsel: Forud for et slag, som han derefter vandt som en af sine vigtigste sejre, viste en stjerne sig på mirakuløs vis på himlen.

Stelens linje 34 og 35 fortæller herom:

"...vagterne var ved at ankomme for at mødes i natten og udføre reguleringen (skiftet) af vagten. Der var to vagtmænd (siddende over for hinanden), og en stjerne kom frem syd for dem. Noget lignende er aldrig forekommet. Den gik ned igen - i retningen over imod dem - direkte 'modsat til sig selv' (dvs. den gik ned i nord)..."

Denne næsten 3.500 år gamle optegnelse er historiens ældste kendte om et så gådefuldt himmelfænomen.

Teksten er oversat af G.A. Reisner & M.B. Reisner og gengi-

ves i deres artikel "Inscribed Monuments from Gebel Barkal", trykt i Zeitschrift für ägyptische Sprache und Altertumskunde, 69. Band, Leipzig 1933, side 24ff. Forskerne blev i deres oversættelsesarbejde bistået af professor Kurt Sethe, en af egyptologiens største autoriteter.

Den danske forfatter og Mosesforsker Ove von Spaeth offentliggør beretningen i sin nyeste bog "Gåden om Faraos Datters Søn" og tilføjer:

"...Men en stjerne, der står op og går så hurtigt ned igen, samt går fra syd til nord - dvs. går 'på tværs' af himlen i stedet for fra øst-vestlig - er ikke nogen stjerne.

Af 'hurtige' himmelfænomener (og derfor ikke kometer), der kan flyve i alle retninger, vil et sådant uidentificeret objekt ofte være en meteorit (glødende meteorsten under opløsning oppe i atmosfæren)..."

Men, tilføjer Ove von Spaeth: "...Havde Tuthmosis III været professionel stjernekyndig ligesom Senmut, ville han næppe have ladet dette fænomen betegne som en stjerne..."

Senmut var dronning Hatshepsuts vesir, der desuden var

Egyptens kalenderbestyrer under landets 18. dynasti.

I en artikel i UFO-Nyt nr. 4/2000 blev der berettet om, hvorledes et stjernekort med en planetkonjunktion, der udsmykker loftet i stormanden Senmuts gravanlæg ved Luxor, kan dateres nøjagtigt til maj 1.534 f.Kr. ved hjælp af moderne astronomiske computerberegninger.¹⁾

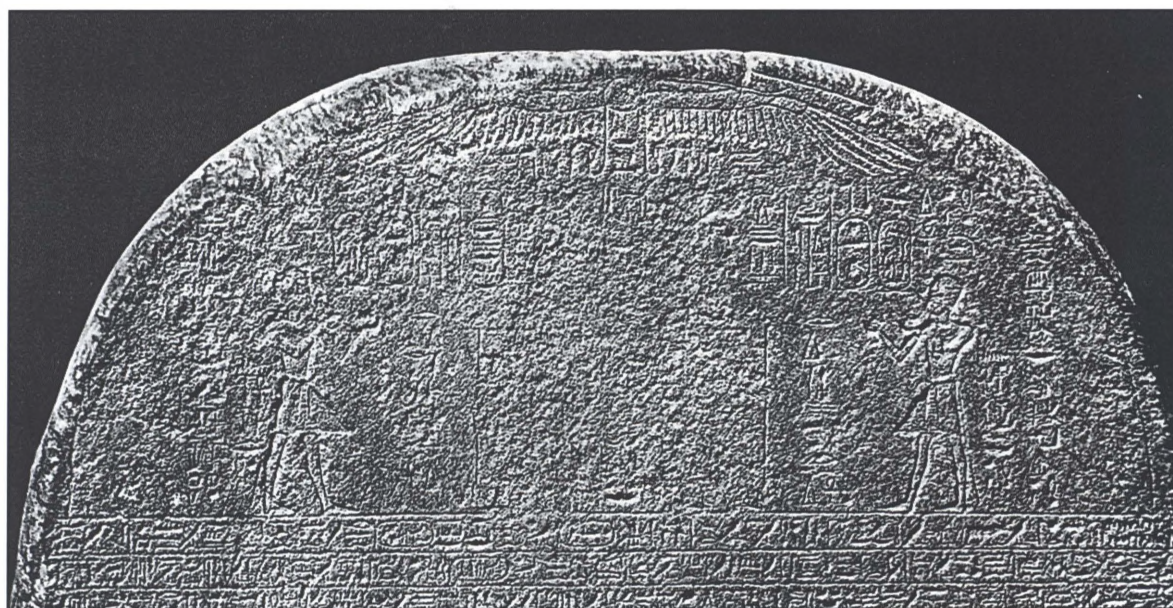
En nærmere redegørelse for disse beregninger har Ove von Spaeth

AF OLE HENNINGSEN

Relief visende Tuthmosis III i en offerscene.

Øverste del af Tuthmosis III's granitstèle.

medtaget som et appendiks til sin bog "Gåden om Faraos Datters Søn. Attentatet på Moses, Bind 2: Moses' Identitet og Mysterium Revurderet," 239 s., ill., 248 kr., C.A. Reitzels Forlag 2000.

Det har undret historikere, at Moses ikke skulle have efterladt sig noget spor i Egypten. Måske var han så i virkeligheden kun en mytisk figur. Bogens forfatter er dog ikke i tvivl om, at opsigtsvækkende fund rummer nye betydelige indicier, der kan verificere Moses' fysiske eksistens i Egypten. Dette kan også, ifølge Ove von Spaeths efterforskning, nemt påvises ved grundig gennemgang og nytolkning af de foreliggende kendsgerninger.

Og den foreliggende bog er 2. del af en særdeles spændende og utrolig grundig gennemgang af

dette overvældende kildemateriale. Man kan stifte yderligere bekendtskab med de udkomne og påtænkte bøger og den debat, de har rejst, på internetadressen: www.moses-egypt.net

Den egyptiske farao Tuthmosis III levede fra ca. 1.509 - 1.455 f.Kr. ifølge Ove von Spaeths opstilling af den egyptiske kronologi, bl.a. korrikeret med baggrund i dateringen af Senmut's ovennævnte stjernekort.

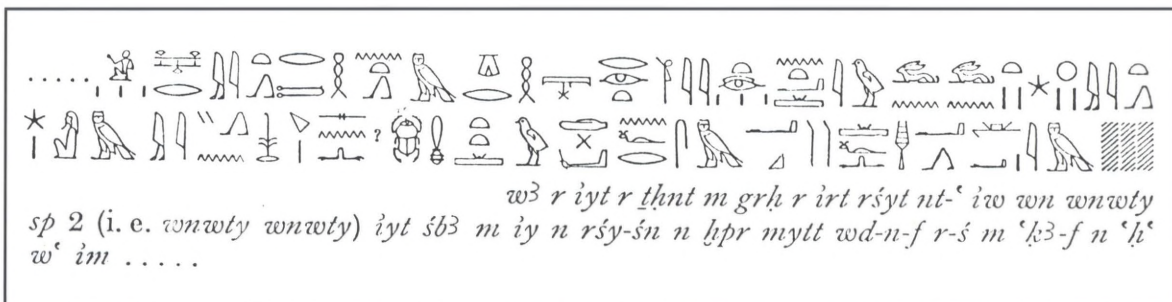
Med Tuthmosis III's optegnelser på granitstelen fra Amontemplet i Gebel Barkal har vi et veldokumenteret vidnesbyrd om, at man også for 3.500 år siden observerede usædvanlige lysfænomener på himlen. Hvad der så egentlig blev iagttaget - det kan vi i dag kun gisne om.

Note:

¹⁾ En detaljeret gennemgang af beregninger og baggrundsmateriale for opdagelsen fremgår af den videnskabelige afhandling udarbejdet af Ove von Spaeth: *Dating the Oldest Egyptian Star Map*, Centaurus Magazine for The History of Astronomy, Science and Mathematics, Vol. 42, 3, 2000, s. 151-172, Munksgaard International Publishers.

Farao Tuthmosis III's navn skrevet med hieroglyffer og vist i den kongelige kartouche (ramme). Yderst til venstre ses sivet og bien, der symboliserer hhv. Øvre og Nedre Egypten.

Papyrus om "brændende cirkler"

Der har fra tid til anden i ufo-tidsskrifter verseret en beretning om en egyptisk papyrus med optegnelser om "brændende cirkler" på himlen.

Også denne papyrus skulle være fra Tuthmosis III regeringstid ifølge kilderne, ligesom der også eksisterer en illustration, der skulle vise en afskrift af disse hieroglyffer.

Det er dog endnu ikke lykkedes undertegnede at spore kilderne tilbage for på den måde at verificere ægtheden af materialet. Men skulle UFO-Nyts læsere have kendskab til originale kilder eller andet materiale i relation til en evt. beretning om "brændende cirkler" på himlen fra Tuthmosis III's regeringstid, hører redaktionen meget gerne herom.

Balloner over Bjæverskov

En familie i Bjæverskov på Sjælland så den 7. maj 2000 mellem kl. 12 og 14 en masse "kugler" på himlen. Fænomenet blev videofilmet i over 8 minutter, indtil videokameraet løb tør for strøm. SUFOI undersøger sagen i øjeblikket.

Videoptagelsen er optaget i østlig retning og viser tydeligt et antal lyse punkter på himlen. Optagelsen er på godt 8 min.

SUFOI's fotokonsulent Hans Bødker har ca. 3 min. 20 sek. inde i optagelsen fundet en ca. 30 sek. sekvens, hvor kameraet har været sat på stativ eller på anden måde har været fastholdt, hvilket underbygges delvist af kommentarerne på lydsiden.

Kameraets elevationsvinkel er opgivet til ca. 30 til 45 grader. Dette bekræftes af optagelser, hvor toppen af nogle grantræer er med i bunden af billedet.

Observatorerne fortæller, at objekterne så ud til at dale langsomt, hvilket det også ser ud til på filmen, men man skal her tage den høje kameravinkel i betragtning. Noget, der drifter vandret forbi i et billedfelt med en så høj elevation, kan se ud til at passere fra toppen

af billedet mod bunden, så det bagefter ser ud til at dale nedad. I virkeligheden drifter de vandret gennem billedfeltet.

Et enkelt af objekterne skiller sig ud ved tydeligvis at være langt større end de andre.

Balloner, der opsendes samlet, eller frigives fra et stort net eller flere små net, kan måske ved et uheld ikke helt frigives fra nettet, eller måske holdes de sammen af statisk elektricitet.

På et tidspunkt kan man på videovens lydside høre, at vidnerne ikke længere kan se det store objekt. Det kunne skyldes, at de bundtede balloner har løst sig og flyver videre enkeltvis.

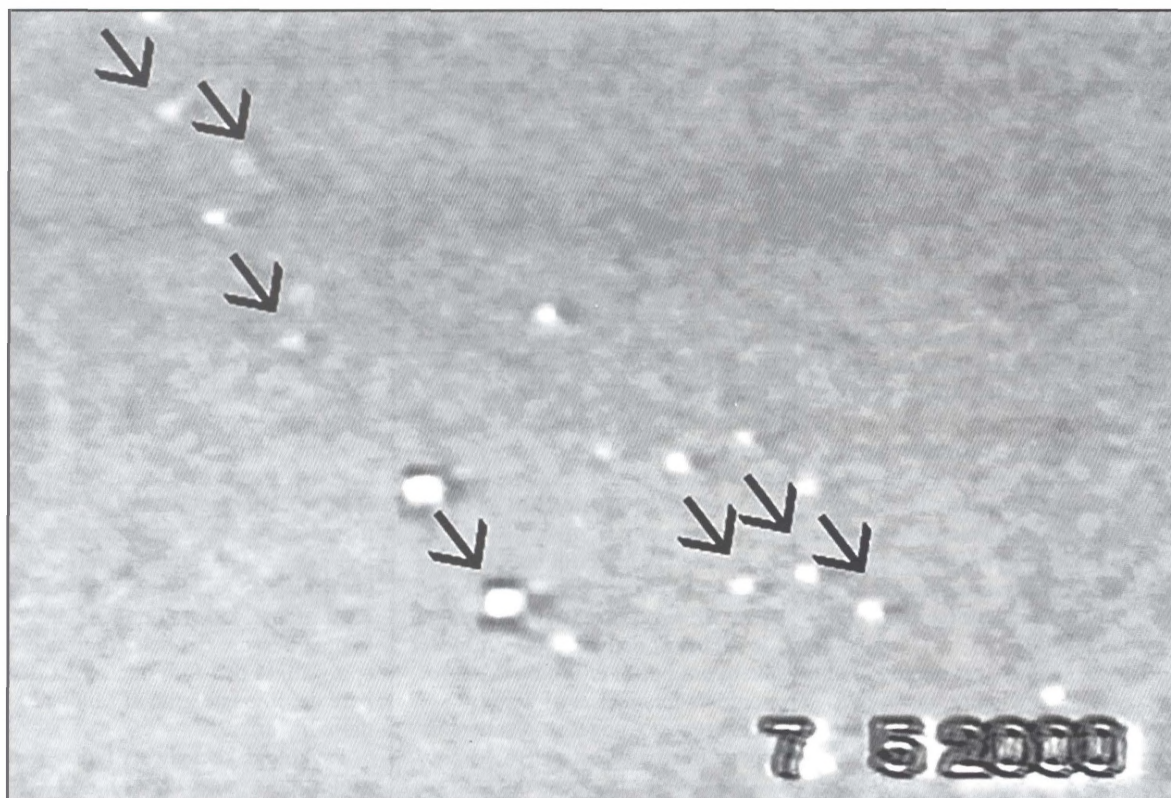
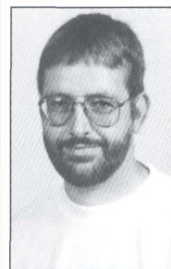
Hans Bødker oplyser, at Bjæverskov ligger inden for Københavns Lufthavns Terminal Område, og tilføjer:

"Det er ikke her eller noget andet sted i Danmark tilladt at opsende

store mængder balloner uden først at indhente tilladelse fra Statens Luftfartsvæsen. En sådan tilladelse vil altid indeholde instruktioner om, hvordan ballonerne skal opsendes. De må aldrig opsendes sammenbundet eller med ting vedhæftet. Hvis en sådan tilladelse er givet, vil det let kunne bekræftes ved skriftligt at henvende sig til Statens Luftfartsvæsen med beskrivelse af billederne, samt opgive sted, dato og tid for optagelserne. Man vil så hurtigt være i stand til at se, om en sådan tilladelse er givet."

SUFOI afventer i øjeblikket svar fra Statens Luftfartsvæsen. Vi hører også meget gerne fra læsere, som kan kaste nyt lys over denne veldokumenterede observation. □

AF KIM MØLLER
HANSEN

Hans Bødker har sammenkopieret to billeder 3 min. 20 sek. og 3 min. 25 sek. inde i optagelsen. Hermed kan bevægelsesmønsteret vises over en 5 sek. periode illustreret med de sorte pile. Det ses tydeligt, at alle objekter bevæger sig i samme retning og lige langt på den samme tid. Det er herefter nærliggende at tro, at objekterne drifter for vinden. I Danmark er den altovervejende vindretning i højden vestlig, også når det er vindstille ved jordoverfladen.

Rumskønheder efterlod mystisk dna-materiale

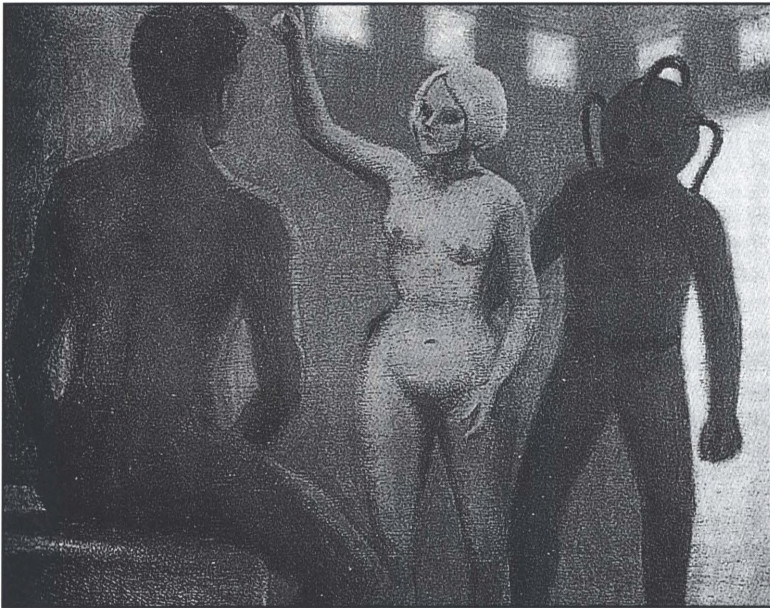
Ufo-bortførelse i Australien bakkes op af fysisk bevis af den pikante type, men rejser flere spørgsmål, end den besvarer.

AF PER BORGAARD

Villas Boas møder rumkvinden.

Antonio Villas Boas fra Brasilien var en af de første, der havde en pikant oplevelse med et rumvæsen - officielt. Hvis der var forløbere,

dna-analyse og tilsyneladende viser, at Khoury virkelig har været ude for noget, der er out of this world.

tav de rødmende om deres oplevelser, for tilbage i 50'erne var sex ikke noget, man snakkede om - og slet ikke i forbindelse med ufoer.

Men siden er det som bekendt blevet en amerikansk nationalsport at blive bortført af ufonauter og udsat for seksuelt relaterede undersøgelser og sommetider voldtægt.

Millioner af amerikanere mener, det er sket for dem, men de mangler i sørgelig grad fysiske beviser. Ækle skeptikere kan affærdige deres påstande som ønsketænkning eller mareridt. Men hvad nu, hvis de taler sandt - i det mindste nogle af dem?

Et tilfælde fra Australien har overskredet grænsen mellem det psykiske og det materielle. En nu 37-årig libaneser, Peter Khoury, der i 1973 flyttede til Australien, hævder, at han er blevet voldtaget af to kvindelige ufonauter (se også UFO-Nyt nr. 3/2000).

Det kan enhver gal mand komme og påstå, men Khoury har bakket sin historie op med et bevis, der er højst forvirrende: To hår fra et "rumvæsen", som er underkastet

Boas startede en sand lavine

I de ufologiske annaler er den brasilianske bondedreng Antonio Villas Boas en af de første, der rapporterede om kønslig omgang med rumvæsner. Den da 23-årige Boas fortalte, at han den 15. oktober 1957 var blevet grebet af to ufonauter og slæbt op i et ufo, hvor en blond, men yderst ordknap kvinde forførte ham og bagefter antydede, at han var blevet brugt som avlstyr.

Der skulle gå fire år mere, før ufo-vidner bare antydede, at de havde været udsat for noget, der havde seksuelle undertoner. Det var ægteparret Betty og Barney Hill fra New Hampshire, der på vej hjem fra en ferie i Niagara Falls så et ufo og mistede et par timer.

Senere fik mareridt dem til at søge en psykiater, som under hypnose fik ægteparret til at afsløre, at de i løbet af den tabte tid var blevet slæbt om bord i et ufo og udsat for nogle undersøgelser af deres kønsorganer - noget som senere er blevet hverdagskost i USA.

De var adskilt, mens det stod på,

men Betty Hill hørte gentagne gange sin mand sige:

"Jeg tror simpelt hen ikke på det her!"

Det har en hel del mennesker - også ufo-forskere - siden givet ham helt ret i. Men ægteparrets oplevelser blev allemandseje med John Fullers bog "The Interrupted Journey", og siden har to-tre millioner amerikanere (hvis man kan tro Gallup-undersøgelserne) været udsat for at blive kapret af ufonauter med en uanstændig interesse for deres kønsorganer.

Tendensen tog voldsom fart, da kunstmaleren Budd Hopkins i 1980 udgav bogen "Missing Time", hvor en række mennesker under hypnose - og passende fortolket - fortalte om deres bortførelser, der mindede meget om ægteparret Hills.

Siden fulgte en anden kunstner, Whitley Strieber, der i "Communion" og en række andre bøger byggede videre på temaet. Beklageligvis var Hopkins ikke videre optaget af, om hans vidners beretninger virkelig var sande - i betydningen, at de ikke kun foregik inde i vidnernes hoveder - og Strieber er mildt sagt endnu mere upålidelig.

Menneskers sære, mentale mekanismer

Den brasilianske bondedreng Antonio Villas Boas, som i øvrigt forlod sin traktor og blev advokat, er desværre forlængst død, men han har kunnet glæde sig over, at han startede en genre inden for ufologi-en.

Millioner har fulgt hans eksempel og er blevet bortført til ufoer for at blive underkastet nærgående og meningsløse "lægeundersøgelser". Det er blevet en vandrehistorie, en ko(s)misk urban legend, som stadig lever videre. Uden at nogen har kunnet besvare det helt afgørende spørgsmål i den forbindelse: Er der bare det mindste gran af sandhed i disse historier?

Psykologiske analyser tyder afgjort ikke på, at der er hold i

beretningerne. Det er vores underbevidstheds leg med tabuemer - som seksualiteten i de fleste samfund er, i hvert fald indtil en vis alder - der fremkalder disse "oplevelser" i menneskers bevidsthed eller underbevidsthed.

Men deres realitet eller mangel på samme er irrelevant for dem, der har haft oplevelserne. De bliver nærmest rasende, hvis deres autenticitet betvivles. Her er i sandhed et område, hvor Scientology-guruen Ron Hubbards tese tilsyneladende slår til: "Det er sandt, hvis det er sandt for dig."

Selvfølgelig er denne påstand selvindlysende vanvittig. Selv om jeg gerne ville møde en lille fyr fra det ydre rum, bliver rumrejsende i ufo-fartøjer ikke mere virkelige af den grund.

Heller ikke, selv om jeg var i stand til at forestille mig en Orthon lige så virkelig, som George Adamski beskriver rummanden. Så kunne jeg måske bilde mig selv ind, at jeg havde mødt en venlig sjæl fra Venus, men løgn ville det alligevel være...om ikke andet, så fordi enhver ægte venusianer med det klima, man har på vores søsterplanet, ville lide en ynkelig død, hvis han blev udsat for vores tynde, giftige atmosfære. Han ville eksplodere som en dybhavsfisk, vi trækker op på land.

Millioner på vildveje til felandet Magonia

Det kan jeg jo sagtens påstå. Adamski er død, og hans ven Orthon har fornemt holdt sig på afstand af os jordboere siden. Til gengæld har tusinder af andre "rumfolk" tilsyneladende parret sig som kaniner med forsvarsløse jordmennesker. Og hvis du ikke tror på det, så se bare "Strengt fortroligt", hvor vi møder alskens sære frugter af den slags kosmiske mesalliancer.

Teorien bag såvel "Strengt fortroligt" som en lang række "seriøse" ufo-forskeres teorier er, at vennerne derude fra rummets sorte dyb ligner os og prøver at skabe krydsninger, hybrider, der forener deres og vores arveanlæg. Hvorfor de skulle være så monomant opsat på netop dét, er det til gengæld ret umuligt at få en fornuftig forklaring på.

Her er det måske på sin plads at erindre, at krydsninger mellem fjernt beslægtede arter her på Jorden som oftest er ufrugtbare, så rumfolkernes maniske forsøg på at

Barney og Betty Hill blev underkastet en medicinsk undersøgelse af aliens.

besvangre jordkvinder har næppe nogen fremtid for sig - uanset hvad Scully og Mulder måtte mene om den sag.

Det er narreværk og tankespind altsammen. Frustrerede menneskers bevidste eller ubevidste drømme om at være anderledes - og få anderledes afkom. Selv hvis prisen er at blive tvangsbollet af et lille gråt, menneskeagtigt uhyre uden følelser. Det er jo sket før i menneskets historie - det var sådan, feerne fik magt over menneskekvinder.

Men ifølge vidnerne drejer det sig ikke om sære åndemagter, men konkrete væsner af kød og blod, som de prøver at krydse med vort kød og blod - selv om chancen for, at væsner udviklet på en planet omkring en anden stjerne end Solen skulle ligne os så meget, at de kunne få børn med os, er én ud af mange, mange milliarder.

Dna er til at tage og føle på

Så vidt, så godt - men hvad gør man så, når en velformuleret australier af libanesisk afstamning møder med et fysisk bevis? Det gør Peter Khoury, der i juli 1988 - i en alder af 24 år - første gang blev hjemsoget af små, hætteklædte væsner i sit soveværelse. I 1990 blev han gift med Vivian, men det forhindrede ikke, at to smukke, nøgne rumkvinder den 23. juli 1992 hjemsogte ham og voldtog ham.

Antonio Villas Boas ville have forstået den følelse af afmagt, der fik Khoury til at bide den ene af kvinderne - hvorefter de begge forsvandt. Men de efterlod et fysisk bevis: To tynde, blonde hår.

Ifølge Anomaly Physical Evidence Group i Australien viste en dna-prøve fra håret, at dette blonde hår, der tilsyneladende kom fra en kvinde af den europæiske race, i stedet havde fem klare dna-karaktertræk, der kendetegner en sjælden undergruppe under den kinesisk-mongolske race. Af alle

kendte tidligere dna-undersøgte mennesker havde kun fire andre de distinktive kendetegn, der blev fundet i det blonde hår. Alle fire var kinesere - med sort hår. Da mitochondrisk dna - den arvemasse, der blev fundet i håret - kun nedarves gennem moderen, antyder testresultatet, at "rumkvinden" og de fire kinesiske kvinder har en fælles formoder.

Hvilken konklusion skal vi så drage af denne her historie? At den er fri fantasi? At de overdådigt frugtbare kinesere forlængst har bredt sig til andre planeter? At vi - som Scully og Mulder antyder - er den ene halvdel af et kosmisk krydsavlspjækket? Eller at nogen fortsat driver gæk med os, som Jacques Vallee så velunderbygget har antydnet i adskillige bøger? Det sidste er vel det mest sandsynlige. Men hvem er så den skjulte joker?

Det er en interessant verden, vi lever i!

(Tegning: Mark Nelson/Kitchen Sink Press)

Rapporter i tusindvis

"Som en bibliografi med ubearbejdede ufor rapporter er UFOCAT uforlignelig." (Allan Hendry, The UFO Handbook, 1979)

"UFOCAT 2000" er en computer-database med over 124.000 ufor rapporter og relaterede emner udgivet i juni 2000.

Databasen er et resultat af 30 års arbejde, som begyndte under flyvevåbenets Colorado UFO Project, også kendt som "Condon Komiteen".

UFOCAT blev startet af dr. David R. Saunders, som dengang var næstkommanderende forsker ved Colorado UFO undersøgelsen og professor i psykologi ved University of Colorado. Dr. Jacques Vallee leverede en stor mængde data på omkring 6.000 sager ved projektets begyndelse.

UFOCAT databasen har i en eller anden form eksisteret siden foråret 1967, men gik i dvale i otte år fra 1982 til 1990, da den hverken blev opdateret eller benyttet. I 1976 gav dr. Saunders sin version af UFOCAT til Center for UFO Studies (CUFOS). Fra dengang til 1982 blev den vedligeholdt og opdateret af Fred Merritt i CUFOS' Chicago kontor. Dengang lå databasen på en stor IBM mainframecomputer med magnetbånd backup. Det var alt for dyrt for Centeret at vedligeholde databasen på en mainframe, og derfor blev den taget ud af aktiv tjeneste og gemt på bånd.

I 1990 fik ph.d. Donald A. Johnson med dr. Saunders mellemkomst en kopi af UFOCAT på ti 3,5" disketter fra dr. John Derr ved U.S. Geological Survey. Dr. Derr

havde lavet en disketteversion ud fra magnetbåndbackup'en til brug for egen forskning. Desværre kunne han ikke læse den første del af båndet, og derfor manglede de første 10.000 sager. Mark Rodeghier, leder af CUFOS, forsynede Donald A. Johnson med en ældre kopi af magnetbåndbackup'en. Ved at sammensætte disse to datakilder var Johnson i stand til at genskabe databasen, som den så ud i 1982. Siden dengang er der tilføjet 20.000 sager.

UFOCAT99 blev udgivet i efteråret 1999 med mere end 111.000 poster, og den nuværende UFOCAT 2000 indeholder mere end 124.000 poster.

Med de store fremskridt, der er sket med software og hardware de seneste år, og med det store prisfald på RAM og andre hukommelsesmedier, var det på tide at revidere UFOCAT's filstruktur. Ved først at anvende dBase IV og senere Microsoft Access 97 blev filerne konverteret til en moderne relationsdatabase. De fleste af en-bogstavskoderne fra 1970 versionen blev erstattet af længere med mere indlysende navne. Der blev også tilføjet adskillige felter. Der blev især lagt vægt på at identificere kilden til hver ufor rapport, inklusive observatørens fulde navn og en længere mnemoteknisk kode til referencer.

Sidst i 1970erne og tidligt i 1980erne kritiserede mange fremtrædende uforskere brugen af

UFOCAT til forskningsformål. De mest fremtrædende kritikere var Allan Hendry og dr. Willy Smith. Selv om Donald A. Johnson m.fl. gav mange af kritikerne ret, var de ikke enige med dem i, at det centrale i UFOCAT 2000 ikke kan bruges til en meningsfuld forskning.

UFOCAT's brugere må ikke forvente at kunne begynde og afslutte deres forskning ved alene at bruge UFOCAT 2000 - der er for mange huller i dataene, og ligesom på Internettet er ikke alle kilder lige pålidelige og præcise. De resultater, man kan få fra UFOCAT 2000, er bedst som en reference til den originale kilde. Ellers kan forskellen mellem dårligt undersøgte rapporter og godt efterforskede observationer gå tabt. Man kan dog stærkt forbedre sin søgen efter informationer ved at bruge UFOCAT 2000.

Det, der var sandt, da Allan Hendry skrev sin kritik af UFOCAT i 1979, er endnu mere sandt i dag: UFOCAT 2000 er uforlignelig som referencekilde. Der er brugt i tusindvis af timer med at lave den, og der er brugt måneder på at gøre den brugervenlig.

UFOCAT 2000 står i dag som det mest omfattende referenceværktøj og bibliografiske kilde til ufor rapporter. □

UFOCAT 2000 leveres på en cd-rom.

Systemkrav:
Window95/98,
140 Mb plads
på harddisk, 16
Mb RAM og
databasepro-
grammet
Access97. UFO-
CAT 2000 afvik-
les hurtigst, hvis
alle filer instal-
leres fra cd-rom
til harddisk.

Alle UFO-Nyts læsere har nu chancen for selv at arbejde med dette omfattende værktøj. Du kan forudbestille et eksemplar af UFOCAT 2000. Prisen er kr. 500,00 og betales først, når vi har de bestilte eksemplarer fra USA, hvor vi fremsender girokort. **Bestillingsfrist: 1. maj 2001.**

UFOCAT 2000

Undertegnede forudbestiller hermed ____ stk. UFOCAT 2000 cd-rom (å kr. 500,00)

Navn

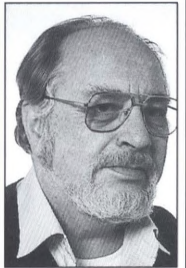
Adresse

E-mail

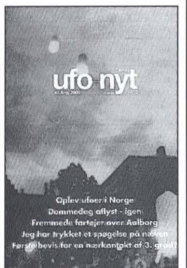
Kuponen sendes til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

A	
Afsløring	.01/13, 02/15
Andersen, Per (SUF01)	.03/07
Asteroiden Philip J. Klass	.01/20
Astronaut om besøg fra rummet	.04/16
Astronomi og Rumfart	.01/16, 02/19, 03/12, 04/22
B	
Baggrund for "19 Direkte"	.03/19
Bedst af alle verdener (bog)	.04/19
Bengtvg, Jørgen (SUF01)	.01/23
Birkeholm, Torben (SUF01)	.03/04
Borggaard, Per	.03/17
C	
CD-rom nyheder	.01/22
D	
Da Arizona så lyset	.02/10
Danske fund bekræfter asteoridenedslag	.02/19
Danske korncirkler 2000	.04/03
Davenport, Peter	.02/10
Den britiske regering frigiver UFO X-files	.01/18
Dommedag udeblev – igen	.03/12
E	
Ecker, Don	.04/12
En kommentar til "19 Direkte"	.03/19
ESA har planer med store luftskibe	.02/23
ET eftersøges - her på Jorden	.01/20
Et historisk øjeblik	.03/21
ET kan ikke sammen med tv	.01/19
F	
Flybesætning så stort, trekantet fartøj over Texas	.02/13
Flyvende trekanter	.02/12
Foreningen SUFO1	.02/17
Foto fra satellit skaber mystik	.02/16
Fotos	.01/08
Fra arkiverne	.03/21
Fra vores udsendte	.03/15
Fremmede fartøjer over Aalborg	.03/04
Frost, Karin (SUF01) død	.03/14
Fysiske spor	.01/07
Fænomener	.01/04, 01/14, 02/16, 03/22, 04/03, 04/12
Første DNA bevis i en nærkontakt	.03/07
G	
Gang i søgningen efter ikke-jordiske bakterier	.01/19
Gådefulde stjernesud	.03/22
Gåden i Tunguska løst – men stadig et mysterium	.01/04
H	
Hansen, Kim Møller & Flemming Rasmussen	.01/13
Hansen, Kim Møller (SUF01)	01/03, 01/07, 02/03, 02/15, 02/17, 03/03, 03/10, 04/19, 04/22
Hansen, Knud Møller	.02/08
Hat sætter aliens på plads	.02/21
Henningsen, Ole (SUF01)	.01/04, 01/08, 02/04, 02/14, 02/16, 02/19, 03/22, 04/03, 04/09
Hessdalen	.03/10
Hvis liv kommer fra rummet, må det være meget robust	.02/22
I	
Ildkugle over Danmark	.01/16
Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 1999	.01/23
Interview	.04/09
Is fra Himlen	.01/14
Isen smitter – pas på!	.01/16
J	
Jeg har trykket et spøgelse på næven	.03/17

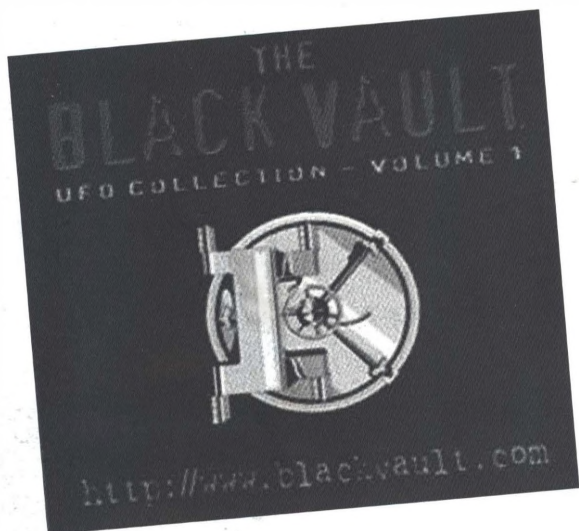
K	
Kort fortalt	.01/18, 02/21, 03/12, 03/20, 04/16
Karin Frost død	.03/14
KGB's hemmelige film	.02/15
Kig på himlen	.03/13
Kosmonauter og ufoer	.04/09
Kuglely, eller	.02/08
L	
Leder	.01/03, 02/03, 03/03
Linseformet sky under solformørkelsen	.01/21
Liv på andre planeter – siger unge briter	.01/21
Luftslag over Finland	.01/13
Lad dig ikke narre af Iridium	.02/22
Læserne skriver	.03/19
Lagrange, Pierre	.03/21
M	
Meteorit rammer Australien	.02/23
Mindeord om Karin Frost	.03/14
Mystik i San Luis Valley	.04/16
Mystikkens Univers	.04/19
N	
Nedfald af englehår i Italien	.01/07
Nedslag på Månen?	.04/16
Notitser	.01/19, 02/21, 03/20, 04/16
Ny opdagelse i egyptisk stjernekort	.04/18
Nye bøger	.03/17, 04/21
Nyt om ildkuglen over Danmark	.02/14
Nyt om navne	.02/17, 04/19
Nærkontakt	.03/07
Nødraket var nordlys!	.03/13
Når lyset slår ned	.04/17
O	
Oberg, James	.04/07
Observationer	.02/08, 02/10, 02/12, 02/14, 03/04
Oplev ufoer i Norge	.03/10
P	
Peruviansk mudderbad får healende kræfter fra ufoer	.01/21
Pilkington, Mark	.02/12
R	
Rasmussen, Flemming & Kim Møller Hansen	.01/13
Rigtig god timing	.02/03
Rumaffald i Sydafrika	.03/12
Russiske hemmeligheder afsløret	.04/07
S	
Sandheden findes ikke i cyberspace	.01/03
Saturns ringmagere	.04/12
Silkeborgs rumskibe flyver stadig	.01/08
Spielberg ufoer	.03/20
SUF01	.04/19
Så er rumstationen bemanded	.04/22
T	
Thomas, Lars (SUF01)	.03/15
Tavshed i 25 år?	.03/20
U	
UFO-NYT 1999	.01/23
Ufoer på NASA film?	.02/04
Ufologi	.04/07
Ulven kommer	.03/03
Utroligt	.02/04
V	
Verdens særeste weekend	.03/15
Video-nyheder	.01/24
Ø	
Ørken overflyvning	.04/17

 AF JØRGEN
BENGTVG

Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 2000

Få overblik og ny viden

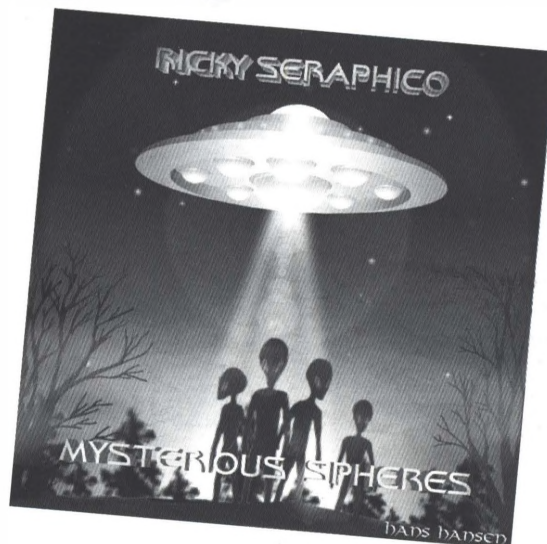
Fra de hemmelige arkiver

"The Black Vault UFO Collection - Volume 1" er en cd-rom, som rummer ikke mindre end 5.000 ufo-dokumenter, der for første gang er gjort offentlig tilgængelig i elektronisk form. Læs og bliv overrasket over, hvad der findes i arkiverne hos de amerikanske myndigheder. Her finder du dokumenter fra FBI, CIA, DIA, OASD m.fl., indekseret og opdelt i kategorier - lige til at læse.

Bestil allerede i dag - oplaget er stærkt begrænset!

Pris kr. 240,00

Bestillingsnummer: CD-005

På lydrejse i ufoernes verden

"Mysterious Spheres" skal opleves! Den britiske komponist og musiker Ricky Seraphico har ladet sig inspirere af ufo-temaet og skabt denne instrumental cd med 11 numre, som tager lytteren med på en kraftfuld og emotionel rejse ind i ufoernes verden.

Pris kr. 169,00

Bestillingsnummer: L-002

Hver dag sin observation

"On This Day In UFO History, 3rd Edition" indeholder 366 observationsberetninger (incl. den 29. februar) med årstal, tid og sted, vidnets navn samt et resume af hændelsen. Derudover bringer bogen adresser, telefon/fax-numre, emailadresser og webadresser på mere end 600 internationale ufoorganisationer og ufotidsskrifter. Spiralbind, engelsksproget, 77 sider.

Pris kr. 175,00

Bestillingsnummer: B-037

Kun få eksemplarer tilbage, så skynd dig at bestille.

Materialerne bestilles ved at indbetale det pågældende beløb + kr. 17 (porto/ekspedition) på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Husk at skrive bestillingsnumre på modtagerdelen.